

Floristické nálezy cievnatých rastlín z okresu Považský Inovec (Západné Karpaty) – časť 2

Floristic records of vascular plants from the Považský Inovec Mts (Western Carpathians) – part 2

JAROMÍR KUČERA

Botanický ústav, Centrum biológie rastlín a biodiverzity SAV, Dúbravská cesta 9, 845 23 Bratislava, jaromir.kucera@savba.sk

Abstract: As part of a floristic survey conducted from 1994 to 2025 in the Považský Inovec Mts., 53 taxa were recorded, several of which represent new or significant data for this region. For the first time, the autochthonous taxa *Allium carinatum*, *Eleocharis palustris*, *Neottinea ustulata* subsp. *ustulata*, *Sonchus palustris*, *Valerianella carinata* and one archeophytes *Anthemis ruthenica* were documented, with the record of *N. ustulata* subsp. *ustulata* representing the fourth known locality for this taxon in Slovakia. Several taxa listed in the Red List of Slovak flora were also recorded, including those in the EN category (*Neottinea ustulata* subsp. *ustulata*), VU (*Ophrys apifera*), NT (*Adonis vernalis*, *Allium carinatum*, *Dactylorhiza majalis*, *Centaurium pulchellum*, *Limodorum abortivum*, *Neottinea tridentata*, *Nigella arvensis*, *Ranunculus illyricus*, *Pulsatilla subslavica*, *Scleranthus polycarpus*, *Scrophularia umbrosa* subsp. *umbrosa*, *Sonchus palustris*, *Valerianella dentata* subsp. *eriosperma*, *Xeranthemum annuum*), and LC (*Adonis aestivalis*, *Bupleurum affine*, *Hesperis matronalis* subsp. *candida*, *Lathyrus nissolia* subsp. *pubescens*). Also, taxa reaching the edge of their distribution in this mountain range were recorded (*Achillea setacea*, *Cruciata pedemontana*, *Euphorbia salicifolia*, *Petrorhagia prolifera*, *Ranunculus illyricus*, and *Xeranthemum annuum*), species with locally rare occurrences (*Anthemis arvensis* subsp. *arvensis*, *Cyperus fuscus*, *Jacobaea erratica*, *Orchis ×hybrida*, *Polygala multicaulis*, *Sclerochloa dura*, *Sherardia arvensis*, *Sisymbrium loeselii*, *Tephroseseris crispa*, *Vicia pannonica* subsp. *pannonica* and subsp. *striata*), as well as more common taxa documented in previously unstudied parts of the mountains (*Aconitum lycoctonum*, *Coronilla coronata*, *Crepis paludosa*, *Euphorbia virgata*, *Hypericum montanum*, *H. tetrapterum*, *Lappula squarosa*, *Stachys germanica* subsp. *germanica*, *Thalictrum minus* subsp. *minus* and subsp. *majus*). Notably, the records of neophytes, among which *Berberis thunbergii*, *Cardamine occulta*, *Mirabilis jalapa*, and *Physocarpus opulifolius* are newly documented for the surveyed area.

Key words: distribution, endangered species, recent floristic data, Western Carpathians.

Úvod

Príspevok prináša nové, doposiaľ nepublikované údaje o vybraných druhoch cievnatých rastlín z fyto geografického celku Považský Inovec a nadväzuje tak na predošlý článok autora (Kučera 2025).

Metodika

Metodika je totožná s predošlým článkom (Kučera 2025). V nižšie uvedenom prehľade sú taxóny usporiadané abecedne. Nomenklatúra je podľa databázy Letz et al. (2025). Za latinským me-

nom taxónu je uvedená kategória ohrozenosti podľa práce Eliáš et al. (2015). Symbol § označuje chránený druh podľa vyhlášky č. 170/2021 Z.z. Lokality sú usporiadané v smere od juhu na sever. Názvy obcí sú uvedené v skratkách: BE – Beckov, BJ – Bojná, HB – Hubina, HC – Hlohovec, HR – Hrádok, HT – Horné Trhovište, HV – Hôrka nad Váhom, JŠ – Jalšové, KA – Kálnica, KC – Kočovce, KT – Koplotovce, LK – Lúka, MD – Modrová, MV – Moravany nad Váhom, NB – Nitrianska Blatnica, NL – Nová Lehota, PH – Podhradie, PN – Piešťany, RŠ – Radošina, SB – Svrbice, SE – Selec, SK – Sokolovce, SL – Stará Lehota, TE – Tesáre, TS – Trenčianske Stankovce, VZ – Vozokany, ZV – Závada. Za menom obce, do ktorej katastra spadá lokalita, je uvedený názov lokality. V texte sú použité nasledovné skratky: dol. – dolina, znač. tur. chod. – značený turistický chodník, svetové strany a ich kombinácie v skratkách s., j., v. a z. Názvy lokalít sú uvedené podľa portálu mapy.cz alebo katastrálnej mapy (<https://zbgis.skgeodesy.sk>). Nasleduje informácia o biotope, geologickom substráte (podľa geologickej mapy Slovenska 1:50 000 dostupnej na <https://app.geology.sk/gm50/>) a údaj o nadmorskej výške (m n. m.), ktorý je v skratke m za číslom. Za týmto údajom nasleduje číslo základného poľa a kvadrantu stredo európskeho sieťového mapovania podľa práce Niklfeld (1971). Následne je uvedený dátum záznamu. V prípade, ak výskyt druhu na lokalite nebol zaznamenaný len samotným autorom, sú uvedené mená autorov nálezu. Na konci záznamu, tak ako aj v diskusii, je v zátvorke uvedená skratka herbára (podľa Vozárová & Sutory 2001), v ktorom je deponovaná dokladová herbárová položka, alebo skratka f. – čo znamená, že fotografická dokumentácia z lokality je v archíve autora, alebo skratka not. – v prípade, že z lokality nebola odobraná žiadna herbárová položka a nebol zhotovený ani fotografický záznam. Jednotlivé lokality sú navzájom oddelené pomlčkou. Súradnice lokalít sú dostupné u autora na vyžiadanie. Pre údaje excerptované z databázy Komplexný informačný a monitorovací systém spravovanej Štátnou ochranou prírody SR (<http://www.biomonitoring.sk/>) je použitá skratka KIMS. Prehľad lokalít je doplnený aj údajmi z platformy iNaturalist. Informácie o autochtonnosti a alochtonnosti jednotlivých taxónov boli získané z Databázy slovenského botanického menoslovía – cievnaté rastliny (Kliment et al. 2024).

Výsledky a diskusia

***Achillea setacea*, DD:** JŠ, Ovčia skala, xerothermná lúka, vápenec, ca. 368 m, 7573a, 2. 6. 2020 (SAV) – JŠ, Hlboká dol., riedky dubový porast na zvj. svahu, vápenec, ca. 310 m, 7572b, 2. 6. 2020 (SAV).

Druh sa na území Slovenska vyskytuje veľmi vzácne až roztrúsene, výlučne v panónskej oblasti juhozápadného Slovenska, odkiaľ len ojedinele zasahuje do pohorí Považský Inovec a Tribeč (Danihelka & Letz 2023). Pohorie Považský Inovec zároveň predstavuje severovýchodnú hranicu rozšírenia druhu na Slovensku. Doteraz bol zaznamenaný na štyroch lokalitách: Sedliská pri Hlohovci (Feráková 1965 SLO), Kavaš pri Hornom Trhovišti (Figura 2015 KIMS), za chatovou osadou pri žlt. znač. tur. chod. pri Jalšovom (Eliáš ml. 2016 NI) a hradný vrch Tematín (Májovský 1964 SLO). Druh som zaznamenal na dvoch lokalitách v okolí Jalšového, kde sa v xerothermných biotopoch vyskytovali ojedinelé jedince.

Aconitum lycoctonum: RŠ, dol. potoka Radošinka, Orvište, les, vápenec, ca. 250 m, 7473a, 10. 5. 2024 (not.) – MV, Gajda, popri červeno znač. tur. chod., les, vápenec, 570 m, 7473b, 8. 5. 2022 (not.) – MV, Gajda, s. svah, popri lesnej ceste od Trhovičnej lúky po sedlo Gajda, bukový les, vápenec, 530 – 540 m, 7473b, 25. 6. 2025 (not.) – NB, Gajda, jv. svah, bučina, vápenec, 565 m, 7473b, 25. 6. 2025 (not.) – SL, Javorníček, bukový les, vápenec, 660 m, 7373b, 23. 7. 1995 (SAV) – ZV, dol. na j. báze svahu Vinišťa, les, dolomit, ca. 370 m, 7374c, 16. 6. 2000 (not.) – NL, Úhrad, PR Holé brehy, okraj lesa, dolomit, ca. 500 m, 7374c, 18. 6. 2000 (not.) – NL, Úhrad, z. zalesnený svah, dolomit, 450 – 650 m, 7374a/7374c, 16. 6. 2000 (not.) – NL, Úhrad, jz. zalesnený svah, okolie modro znač. tur. chod., les, vápenec, ca. 550 m, 7374c, 16. 7. 2000 (not.) – PH, Úhrad, lesné porasty v okolí vrcholovej kóty, vápenec, 650 – 680 m, 7374a, 10. 6. 2000 (not.) – PH, Úhrad, j. svah, v okolí modro znač. tur. chod., les, vápenec, 550 – 650 m, 7374a/7374c, 10. 6. 2000 (not.).

Druh sa hojne vyskytuje v severozápadnej časti centrálnych Karpát, zatiaľ čo v ostatných oblastiach Karpát je jeho výskyt roztrúsený až ojedinelý. V panónskej oblasti bol zaznamenaný iba v Burde, Slovenskom krase a v Ipeľsko-romavskej brázde. Územím Považského Inovca prebieha južná hranica jeho rozšírenia (Kmeťová 1982a). Z pohoria Považský Inovec pochádzajú údaje o výskyte najmä z oblasti Tematínskych vrchov, konkrétne z lokalít Modrovka (Knapp 1865, Michalko 1957 SAV), Modrová – horáreň (Polák 2015 KIMS), Modrová – dol. Kališťa (s. coll. 1957 SAV, Mucina 1974 BR), Modrová – Kamienka (Polák 2014 KIMS a 2015 KIMS), Lúka – Srnožat (Polák 2015 KIMS), Stará Lehota – Priečna dol. (Polák 2015 KIMS), Stará Lehota – Rovence (Polák 2015 KIMS), Stará Lehota – Kňaží vrch (Maglocký 1965 BR, Lustyk in Mertanová & Smatanová 2006, Polák 2015 KIMS), PR Javorníček (Mucina 1979, Polák 2013 KIMS a 2015 KIMS), NPR Tematínska lesostep (Mucina 1978b), Tematín (Keller 1864 a 1866, Holuby 1897 BRNU, Pax 1908, Michalko & Zahradníková 1959 SAV), Hrádok – nad osadou Kozol (Polák 2015 KIMS) a Hrádok – nad Pavlusovou kopanicou (Polák 2014 KIMS a 2015 KIMS). Mimo tejto oblasti sú známe takmer výlučne veľmi staré údaje z Moravian nad Váhom (Keller 1866), vrchu Jasen (Domin 1931), vrchu Marhát (Suza 1930 BRNU, Michalko & Magic 1965 SAV), Panskej Javoriny (Holuby 1864 BR) a vrchu Inovec (Keller 1864 a 1866, Mikyška 1937 PR). V prehľade mnou zaznamenaných populácií sú uvedené lokality z oblasti Krahulčích vrchov a Úhradu (s výnimkou jednej lokality z Tematínskych vrchov), odkiaľ doposiaľ nebol výskyt druhu publikovaný, alebo sú len historické údaje. Na týchto miestach sa vyskytuje v menších populáciách, zvyčajne dosahujúcich

niekoľko desiatok jedincov. Populácie sú viazané na lesné porasty na vápen-cových, kamenistých svahoch a sutinách.

***Adonis aestivalis*, LC:** SB, Svrbická plešina, okraj poľa, vápenec, ca. 360 m, 7473c, 16. 5. 2020 (SAV) – HB, Babovie kopanice, vápenec, ca. 300 m, 7373c, 1. 5. 1993 (SAV) – NB, Záhumenice, zarastajúce pasienky a okolie lomu sz. od obce, vápenec, 230 – 260 m, 7473b, 8. 5. 2025 (SAV) – NL, Grunty, úhor j. od obce, vápenec, 390 m, 7373b, 31. 5. 2025 (SAV).

Druh sa vyskytuje predovšetkým v panónskej oblasti, zriedkavejšie zasahuje do karpatskej oblasti (Futák 1982c). Domin (1931) hodnotil výskyt druhu v sledovanom území ako hojný, s rozšírením najmä na poliach a úhoroch na Serbalove pri Piešťanoch, pri Ratnovciach, nad Sokolovcami a Jalšovým, ako aj v okolí Starej Lehoty. V dôsledku intenzifikácie čistenia osiva obilnín došlo v priebehu 20. storočia k výraznému úbytku lokalít. Novšie údaje o výskyte pochádzajú z južnej časti pohoria, konkrétne z lokalít Hlohovec – Hanšutka (Bagin 2021), Hlohovec – Gábor, Sedlisko a j. od Kplotoviec (Feráková 1968), Jalšové – Ovadová (Feráková 1972), Sokolovce – Námolie (Bača 2009), Nitrianska Blatnica – j. od Kormán (Králik 2008) a nad sz. časťou obce (Králiková & Králik 2012), Kálnica – okraj poľa s. od obce (Bagin 2021) a Beckov – PR Beckovské skalice (Jánsky et al. 2010, Rajcová & Jánsky 2010, Ďurčeková 2024 KIMS). Ja som zaznamenal výskyt druhu na štyroch lokalitách, na okrajoch poľa a úhoroch. Populácie boli tvorené niekoľkými desiatkami jedincov.

***Adonis vernalis*, NT, §:** HC, PR Sedliská, xerotherm, vápenec, ca. 260 m 7572d, 13. 4. 2001 (SAV) – HT, Kavaš, svetlá dubina s borievkou nad opusteným lomom a xerothermné porasty v okolí, vápenec, ca. 290 m, 7573a, 7. 5. 2020 (SAV) – KT, nad Dolinami, okraj dubového lesa, vápenec, 251 m, 7572b, 8. 5. 2020 (not.) – KT, nad Dolinami, xerotherm, vápenec, 295 m, 7572b, 8. 5. 2020 (not.) – KT, Starý háj, bývalé polička zarastajúce náletovými drevinami, plocha po okraji so zachovanými xerothermnými porastami, vápenec, ca. 300 m, 7572b, 8. 5. 2020 (not.) – KT, Ovčia skala, xerothermná lúka, vápenec, 368 m, 7573a, 2. 6. 2020 (not.) – KT, xerothermné porasty nad bývalým kemeňolomom, nad Hlbokou dol., vápenec, 312 m, 7572b, 8. 7. 2020 (not.) – KT, svetlina v dubovom lese nad Hlbokou dol., vápenec, 309 m, 7572b, 8. 7. 2020 (not.) – JŠ, Pod Janovom, xerothermné lúky a riedka dubina, vápenec, 313 m, 7572b, 2. 6. 2020 (not.) – JŠ, Ovčia skala, svetlina v lese, vápenec, 368 m, 7573a, 2. 6. 2020 (not.) – JŠ, jz. svahy nad Hlbokou dol., xerothermné svahy so svetlými dubinami, vápenec, ca. 400 m, 7572b, 9. 6. 2017 (SAV) – JŠ, lúka z. od kóty Bukovina, vápenec, 348 m, 7573a, 18. 5. 2017 (not.) – JŠ, jz. svahy

nad Hlbokou dol., vápenec, ca. 260 m, 7572b, 19. 5. 2017 (not.) – PN, Havran, okolie hrobu neznámeho vojaka, poblíž modro znač. tur. chod., dubový svetlý les, vápenec, 377 m, 7473a, 15. 7. 2020 (not.) – PN, Ahoj, lúky, vápenec, ca. 350 m, 7473a, 21. 4. 1996 (SAV) 6. 5. 2022 (not.).

Druh je rozšírený predovšetkým v panónskej oblasti, odkiaľ ojedinele až zriedkavo zasahuje do predkarpatskej oblasti. Územím Považského Inovca prebieha severná hranica jeho rozšírenia (Futák 1982c). Údaje o výskyte druhu pochádzajú najmä z južnej časti Inoveckého predhoria a z oblasti Nízkeho Inovca. Zaznamenaný bol na viacerých lokalitách, predovšetkým v okolí Hlohovca, Horného Trhovišťa, Jalšového, Piešťan, Hubiny, Závady a Beckova, konkrétne: Hlohovec – PR Sedliská (Feráková 1968, Váľková 2002 KIMS, 2003 KIMS a 2010 KIMS, Dúbravková et al. 2010, Kollár 2014 KIMS a 2023 KIM, Figura 2015 KIMS, Eliáš ml. 2018 KIMS, Malovcová 2023 KIMS), Hlohovec – Lipiny (Feráková 1968, Maglocký 1979), Hlohovec – Stará hora (Košťál 2011), Hlohovec – jz. od PR Sedliská (Malovcová 2014), Hlohovec – Jašter (Malovcová-Staníková 2023), Hlohovec – Krátke Ivarnoky (Váľková 2003 KIMS, Kollár 2014 KIMS a 2023 KIMS, Figura 2015 KIMS, Eliáš ml. 2018 KIMS, Malovcová-Staníková 2018), Horné Trhovište – Kavaš (Váľková 2003 KIMS, Kollár 2013 KIMS, Figura 2015 KIMS, Eliáš ml. 2021 KIMS), nad Koplotovcami (Feráková 1968, Lehotská 1968), Jalšové – Janová (Domin 1931), Jalšové – nad chatou Mier, Ovadová a Prepadlištia (Feráková 1968), Piešťany – Radošinské sedlo (Domin 1931, Mucina 1978a), Piešťany – Plešina, Havran a dol. Strážna (Domin 1931), Piešťany – Ahoj (Mucina 1978a, Sabo & Nad' 1986, Kováčová & Sabo 1989, Králik 2016 KIMS), Piešťany – Serbalov (Domin 1931, Hruby 1942, Mucina 1978a), Piešťany – Bacchus vila (Mucina 1978a), Piešťany – Banka, nad lokalitou Vápenišťia (Králik 2016), Hubina – Skalka (Maglocký 1979), Hrádok – kopianica Stano (Maglocký 1979), Úhrad (Futák 1947), Závada – CHA Záhrada (Eliáš ml. 2004 KIMS, Košťál 2020 KIMS, Fehér 2021 KIMS), Beckov (Navrátilová 1941 SLO, Maglocký 1962 in Futák 1982c), Beckovské skalice (Kubalová 2000 KIMS, Deván 1984, Micháľková, Škodová & Mertanová 2006, Jánsky, Hegedúšová & Rajcová 2010, Rajcová & Jánsky 2010, Škodová 2014 KIMS a 2021 KIMS, Rajcová 2019 KIMS a 2020 KIMS, Devánová 2013 KIMS, 2015 KIMS a 2022 KIMS, Duchoň 2024 KIMS, Slezák 2024 KIMS) a Beckov – Sychrov (Maslo 2015 KIMS). Hruby (1942) uvádza výskyt druhu aj zo Zlatého vrchu v okolí Moravian nad Váhom, ide však pravdepodobne o chybný údaj, keďže v tejto oblasti chýba vápencové podložie. Ja som zaznamenal výskyt druhu na viacerých lokalitách, kde sú populácie spravidla tvorené niekoľkými desiatkami

jedincov. Najpočetnejšie populácie boli na lokalitách Sedliská, Kavaš a Ahoj. Najohrozenejšia populácia sa nachádza na lokalite Havran, kde pretrvávajú už len ojedinelé jedince, ktoré pravdepodobne zaniknú po zapojení stromového poschodia. Druh sa viaže na xerothermné lúky a okraje lesov na vápencovom podloží.

Allium carinatum, NT: NL, Závojevce, okraje lesa, vápenec, 420 – 460 m, 7373b, 7. 8. 2025 (SAV) – NL, lom pri vodojeme sv. od obce, pramenisko, dolomit, 380 m, 7373b, 7. 8. 2025 (SAV).

Na území Slovenska sa druh vyskytuje roztrúsene v západnej polovici krajiny, od Záhorskej a Podunajskej nížiny až po Oravskú Polhoru, Kremnické vrchy a Malú Fatru (Dostál & Červenka 1992). Z pohoria Považský Inovec nebol doposiaľ výskyt druhu uvádzaný. Na prvej zistenej lokalite sa vyskytovalo približne 60 kvitnúcich jedincov v lemovom spoločenstve, zatiaľ čo na druhej lokalite bolo zaznamenaných päť kvitnúcich jedincov na okraji prameniska.

Anthemis arvensis subsp. arvensis: JŠ, Ovčia skala, xerothermná lúka, vápenec, ca. 350 m, 7573a, 2. 6. 2020 (SAV) – SK, po okrajoch štátnej cesty na Svrstice, xerotherm a okraje prevažne dubového lesa, vápenec, ca. 290 m, 7473c, 16. 5. 2020 (SAV) – NB, Záhumenice, sz. od obce, okraj poľa, vápenec, 230 – 260 m, 7473b, 8. 5. 2025 (SAV) – NL, Šuranova kopanica, lúka, okraje lesa, vápenec, 465 – 510 m, 25. 6. 2025 (SAV) – HR, j. svah vrchu Chlm, xerothermné lúčky, presvetlený les, vápenec, 260 – 320 m, 28. 6. 2025 (SAV) – HR, Borové, xerothermná lúka, dolomit, ca. 320 m, 28. 6. 2025 (SAV).

Poddruh sa na území Slovenska vyskytuje veľmi vzácné v panónskej oblasti, vzácné až roztrúsene v predkarpatskej oblasti a vzácné až veľmi vzácné v centrálnych Karpatoch a v Bukovských vrchoch (Michalková 2023). Zo sledovaného územia pochádzajú viaceré údaje, konkrétne z lokalít Sokolovce – Námolie (Bača 2009), Nitrianska Blatnica – ssz. od obce (Letz 2018 SAV), Modrová – v. od obce a nad kyselkou Modrová (Galvánek 2014 KIMS), Hrádok (Holuby 1900), Hrádok – Hradište, j. báza svahu, Pod zámkom a Balšanova kopanica (Galvánek 2014 KIMS), Panská Javorina (J. Michalko 1959 SAV) a Trenčianske Stankovce – Pod Kamencom (Hrušovská 1981 SLO). Ja som výskyt poddruhu zaznamenal na uvedených lokalitách v južnej časti pohoria, kde sa populácie, tvorené niekoľkými desiatkami jedincov, vyskytovali najmä na okrajoch ciest alebo lesa. Lokalita pri Nitrianskej Blatnici je totožná s lokalitou z herbárového dokladu Letza (2018 SAV).

Anthemis ruthenica: Hrádok, Borové, xerothermná lúka, dolomit, ca. 320 m, 28. 6. 2025 (SAV).

Druh sa vyskytuje na území Slovenska v panónskej oblasti, v karpatskej oblasti veľmi vzácné v Malých Karpatoch, Štiavnických vrchoch, Tribeči a vo Východných Beskydách (Michalková 2023). Zo sledovaného územia výskyt druhu nebol ešte uvádzaný. Na uvedenej lokalite sa vyskytovali desiatky jedincov.

Berberis thunbergii: SE, údolie Krželnického potoka, na jv. konci obce, vápenec, ca. 370 m, 7273b, 16. 6. 2024 (SAV).

Z územia Považského Inovca neboli doposiaľ známe žiadne záznamy o splnení tohto druhu, pôvodom z Japonska. Ja som našiel na lokalite jedného jedinca rastúceho na okraji lesa na konci obce, kam sa s veľkou pravdepodobnosťou dostal prostredníctvom vývozu záhradníckeho odpadu. Na základe sfarbenia listov možno tohto jedinca zaradiť k var. *atropurpurea* Chen, ktorá je bežne pestovaná ako okrasný ker v záhradách a parkoch.

***Bupleurum affine*, LC, §**: NB, Záhumenice, zarastajúce pasienky a okolie lomu sz. od obce, vápenec, 230 – 260 m, 7473b, 13. 8. 2025 (SAV) – ZV, Záhrada, Bočina, xerothermné svahy s borievkou, dolomit, 280 – 300 m, 7374c, 13. 8. 2025 (SAV) – NL, Závojevce, lúka, okraje lesa, vápenec, 420 – 460 m, 7373b, 7. 8. 2025 (SAV).

Druh sa vyskytuje najmä v panónskej oblasti, v predkarpatskej oblasti je jeho výskyt vzácnější (Šourková & Bertová 1984). Pohorím Považský Inovec prebieha severná hranica jeho rozšírenia. Údaje o výskyte pochádzajú z južnej časti pohoria, konkrétne z nasledujúcich lokalít: Hlohovec – Stará hora (Košťál 2008 KIMS, Košťál 2011), Hlohovec – Soroš (Feráková 1968), Horné Trhovište – j. od obce (Kollár 2014 KIMS), Jalšové – pri chate Mier (Feráková 1968), Jalšové – pod Ovadovou (Feráková 1968), Piešťany – Banka (Domin 1931, Hruby 1942), Hubina (Knapp 1865), Stará Lehota – Veselé vŕšky (Kubalová 1999 KIMS), Podhradie – Topoľčiansky hradný vrch, Podhradie – Úhrad, svah s lyžiarskym vlekcom, Záhrada – Bočina (všetko Eliáš ml. 2004 KIMS), Závada – CHA Záhrady (Eliáš ml. 2004 KIMS, Fehér 2014 KIMS, Figura 2015 KIMS, Košťál 2014 KIMS, 2017 KIMS a 2020 KIMS, Duchoň 2024 KIMS) a Závada – Vinište (Eliáš ml. 2004 KIMS a 2015 KIMS). Výskyt druhu som zaznamenal na troch uvedených lokalitách, kde sa populácie tvorené niekoľkými desiatkami jedincov, vyskytovali na slnečných xerothermných svahoch. Druhá lokalita potvrdzuje údaj Eliáša ml., zatiaľ čo tretia lokalita predstavuje doposiaľ najsevernejšie položené nálezisko tohto druhu v rámci daného fytogeografického okresu.

Cardamine occulta: KA, Kálnická dol., Boky, aluviálne biotopy Kálnického potoka, svorová rula, ca. 370 m, 7273d, 11. 6. 2025 (SAV).

Pôvodný areál druhu je vo východnej Ázii (Japonsko, Čína). Výskyt tohto neofýta bol doteraz zaznamenaný v intravilánoch miest na Záhorskej nížine: Devínska Nová Ves, Bratislava – Lamač, Stupava a Malacky; na Podunajskej nížine: Bratislava – Staré Mesto, Ružinov, Podunajské Biskupice, Rusovce; na Devínskej Kobyle: Bratislava – Karlova Ves; v Slovenskom stredohorí: Prievidza, Zvolen (Šlenker et al. 2019); a v Kremnických vrchoch: Tajov (Mozolaková 2025 iNaturalist). Výskyt druhu v Považskom Inovci nebol ešte uvádzaný. Na mnou uvedenej lokalite sa vyskytovalo ca. 30 jedincov na brehu a na štrkovom náplave potoka. Pôvod zavlečenia je pravdepodobne z výsadby pri chate vzdialenej ca. 70 m od miesta nálezu. Ide pravdepodobne o prvý záznam prieniku druhu do prirodzených biotopov na našom území.

***Centaurium pulchellum*, NT, §:** NB, Záhumenice, zarastajúce pasienky a okolie lomu sz. od obce, vápenec, 230 – 260 m, 7473b, 13. 8. 2025 (SAV) – NL, lom pri vodojeme sv. od obce, okraj krovín, dolomit, 380 m, 7373b, 7. 8. 2025 (SAV).

Druh sa vyskytuje hojne v panónskej oblasti, zatiaľ čo v karpatskej oblasti je roztrúsene zastúpený v kolínnom až podhorskom stupni a miestami úplne chýba (Bertová 1984). Z pohoria Považský Inovec sú prevažne historické údaje z okrajových častí pohoria: Sokolovce (Knapp 1865), Vozokany (Knapp 1865), Modrovka (Knapp 1865, Hruba 1942), Čuklasovce – Chrasť, s. svah (Kákoš 2003 KIMS) a Trenčianske Jastrabie (Schidlay 1945 BRA). Na prvej mnou uvedenej lokalite rástli desiatky jedincov na okraji poľa, zatiaľ čo na druhej lokalite, ktorá leží v centrálnej časti pohoria, sa desiatky jedincov vyskytovali na terase opusteného lomu.

***Coronilla coronata*:** ZV, Úhrad, Mačacia skalka, j. svah kóty, okraj lesa, vápenec, ca. 420 m, 7374c, 10. 6. 2000 (not.) – PH, Úhrad, xerothermné svahy a lúky na sv. svahu, vápenec, ca. 500 m, 7374a, 27. 5. 2000 (SAV) – PH, Vinište, okraj vrcholovej lúky, vápenec, 7374c, 27. 5. 2000 (not.) – ZV, j. svah kóty Vinište, vápenec, 400 – 470 m, 7374c, 16. 6. 2000 (not.).

Na území Slovenska sa druh vyskytuje roztrúsene v západokarpatskej oblasti (Chrtková & Jasičová 1988a). Z pohoria Považský Inovec je známy predovšetkým z oblasti Tematínskych vrchov, kde bol zaznamenaný na viacerých lokalitách, najmä v okolí Modrovej, Starej Lehoty, Tematina a Lúky. Konkrétne ide o lokality Modrová – horáreň (J. Michalko 1957 SAV), Modrová – Hradisko (Žertová 1963 PR), Modrová – Moľva (Kubalová 1999 KIMS), Modrová – Kalište (Michalko & Hlavaček 1956 SAV), Stará Lehota – Hrabutný vrch (Sillinger 1930 a 1959 PR), PR Kňaží vrch (Hatala 2014 KIMS a 2022 KIMS), PR Javorníček (Sillinger 1929 PR, Mucina 1979), Javorníček – Válovňa

(Kubalová 1999 KIMS), Tematín (Holuby 1899 BRA a 1900, Sillinger 1930 a 1959 PR, Lukočka 2014 KIMS, Hatala 2022 KIMS), úsek medzi Hrádkom a Tematínom (Sillinger 1930), Lúka – Lúčanská dol. (Maglocký 1979) a Lúka – Hradlová nivka (Galvánek 2014 KIMS). Mimo tejto oblasti je známy z oblasti Úhradu v okolí obce Závada – CHA Záhrady (Košťál 2014 KIMS, 2017 KIMS a 2020 KIMS, Kollár 2023 KIMS) a jeden výskyt je z okolia Selca, z vrchu Hradište (Futák 1960 SAV). Ja som zaznamenal druh v oblasti Úhradu na viacerých lokalitách, kde sa vyskytovali ojedinelé jedince najmä v lemových spoločenstvách a v presvetlených lesných porastoch.

Crepis paludosa: BJ, rázcestie pod hradiskom Valy v Hradnej dol., podmáčaná lúka a les, granit až granodiorit, 290 m, 7374c, 1. 6. 2025 (SAV) – MV, dol. potoka Striebornica, pri bývalom kameňolome „Kamenná sova“, jelšový les, granit až granodiorit, ca. 220 m, 7373c, 12. 4. 2024 (SAV) – NL, horáreň Jániš, slatinné pramenisko poniže horárne, vápenec, ca. 370 m, 27. 5. 2000 (SAV) a 5. 7. 2023 (SAV) – SE, pod kótou Palúch (kóta 733), lúčne pramenisko, svorová rula, ca. 490 – 630 m, 7274a, 13. 6. 2025 (SAV) – SE, Horné Belice, lúčne pramenisko, svorové ruly, ca. 470 – 530 m, 7274a, 14. 6. 2025 (SAV) – SE, Sviniarky, lúčne prameniská, svorová rula, ca. 510 – 610 m, 7274a, 13. 6. 2025 (SAV).

Na území Slovenska sa druh vyskytuje pomerne hojne v hornatých oblastiach (Dostál & Červenka 1992). Z pohoria Považský Inovec sú známe iba tri údaje o jeho výskyte. Najstarší údaj zo sledovaného územia uvádza Domin (1931) z Moravskej dol. Novšie zaznamenala výskyt z tohto pohoria Válková (2010 KIMS) v dol. potoka Striebornica a na lokalite Výtoky pri obci Moravany nad Váhom. Škodová (2015 KIMS a 2023 KIMS) zaznamenala druh v severnej časti pohoria na lokalite Rúbanice pri obci Mníchova Lehota, a Zlinská (1989) v Krásnej dol. pri Trenčianskom Jastrabí. Druh som našiel na viacerých lokalitách, kde sa vyskytoval v málopočetných populáciách, dosahujúcich spravidla niekoľko desiatok jedincov. Jedince rástli najmä v alúviách potokov, prameniskách, riedkych jelšových porastoch a na okrajoch krovín. Druhý z uvedených údajov zároveň potvrdzuje staršie záznamy o výskyte druhu v okolí Moravian nad Váhom, publikované Dominom (1931) a zaznamenaný Válkovou (2010 KIMS).

Cruciata pedemontana: NB, Záhumenice, zarastajúce pasienky a okolie lomu sz. od obce, vápenec, 230 – 260 m, 7473b, 8. 5. 2025 (SAV) – NB, hrebienok v. od PP Visiace skaly, lesné lúčky, vápenec, 480 – 550 m, 7473b, 25. 6. 2025 (SAV) – VZ, Kameň, xerothermné porasty, vápenec, ca. 420 – 440 m, 7473b, 12. 4. 2025 (SAV) a 1. 6. 2025 (SAV) – NL, Dolina, kosená lúka v. od

osady, granit až granodiorit, ca. 380 m, 7374c, 31. 5. 2025 (SAV) – NL, Dolina, kosená lúka na v. okraji obce, granit až granodiorit, ca. 300 m, 7374c, 31. 5. 2025 (SAV) – NL, okolie opusteného lomu j. od roľníckeho družstva, xerotherm, dolomit, ca. 390 – 440 m, 7373b, 31. 5. 2025 (SAV) – NL, Závojevce, lúka, vápenec, 430 – 470 m, 7373b, 10. 5. 2025 (SAV) a 7. 6. 2025 (SAV) – NL, Šuranova kopanica, lúka, vápenec, 465 – 510 m, 7373b, 25. 6. 2025 (SAV) – NL, Dingova kopanica, lúka a okraje lesa, kremité škvŕnité vápence, ca. 500 – 560 m, 7373b, 7. 6. 2025 (SAV) – NL, Bezovec, jz. svah s lyžiarskym vlekom, kosené lúky, vápenec, ca. 600 – 742 m, 7373b, 7. 6. 2025 (SAV)

Územím Slovenska, vrátane Považského Inovca, prebieha severná hranica areálu druhu (Zahradníková 1985a). Údaje o jeho výskyte pochádzajú z južnej časti sledovanej oblasti, konkrétne z lokalít: Hlohovec – Sedlisko (Vozárová 1979), Horné Trhovište – Kavaš (Eliáš ml. 2021 KIMS, Fehér 2021 KIMS), Jalšové – Janová (Domin 1931), Sokolovce – hrebeň smerom k Ratnovciam (Domin 1931), Piešťany – Havran (Domin 1931), Modrová – Kamienka (Polák 2014 KIMS), Podhradie – Topoľčiansky hradný vrch (Fehér 2014 KIMS, Kollár 2023 KIMS), Záhrada – Bočina (Fehér 2014 KIMS, Figura 2015 KIMS), Hrádok – Lackova kopanica (Polák 2014 KIMS) a Kálnica – Ištvičov (Devánová 2015 KIMS). Druh uvádzam z viacerých lokalít, predovšetkým zo širšieho okolia Novej Lehoty. Populácie tvorené desiatkami až stovkami jedincov sa vyskytovali najmä na menej zapojených častiach lúk.

***Cyclamen purpurascens* subsp. *purpurascens*:** KC, pri hrobke rodiny Rakovských, les, vápenec, 217 m, 7273c, 30. 12. 2023, Kučera & Kolník (f.).

Pre územie Slovenska ide pravdepodobne o nepôvodný taxón (Kučera & Slovák 2016). Údaje o výskyte v Považskom Inovci sú z dvoch lokalít. Prvý údaj je z vrchu Sochoň pri obci Kočovce (Holuby 1900, Domin 1931, Hargašová 1966), kde ich vysadil podľa informácií Holubyho (1900) Gejza Rakovský z Kočoviec. Druhý údaj je z Tematína, pri opustenej hájovni, ca. 0,5 km jv. od zrúcaniny hradu (Hrouda & Šourková 1977). Autori nálezu uvažujú o tom, že vzhľadom k nevelkej vzdialenosti druhej od prvej lokality môžu mať rastliny spoločný pôvod. Počas terénneho prieskumu v okolí Kočoviec sme spolu s M. Kolníkom našli na lesnom svahu päť jedincov, ca. 50 m južne od hrobky rodiny Rakovských. Možno predpokladať, že aj tieto jedince boli vysadené botanikom a šľachtiteľom Gejzom Rakovským (1845 – 1911), hoci samotná hrobka bola postavená až v roku 1912 synom A. Rakovským (zdroj informačná tabuľa náučného chodníka).

***Cyperus fuscus*:** MV, jazero Striebornica, v. breh jazera, obnažené dno, 190 m, 7373c, 7. 8. 2025 (SAV) – NL, lom pri vodojeme sv. od obce, prame-

nisko, dolomit, 380 m, 7373b, 7. 8. 2025 (SAV) – NL, Sedliská, slatinná lúka, vápenec, 415 – 430 m, 7373b, 7. 8. 2025 (SAV).

Na Slovensku sa druh vyskytuje predovšetkým v nížinách panónskej oblasti, odkiaľ zasahuje povodím väčších riek aj do karpatskej oblasti. V oblasti Považia siaha jeho rozšírenie na sever až po Liptovskú Teplú (Dostál & Červenka 1992). Z pohoria Považský Inovec bol výskyt druhu doposiaľ zaznamenaný iba z jednej lokality – Hôrka nad Váhom, Hôrčanská dol. (Kubalová 1999 KIMS). Ja som zaznamenal druh na jednej lokalite v Inoveckom predhorí a na dvoch lokalitách v centrálnej časti pohoria, v Nízkom Inovci. Populácie tvorili desiatky jedincov, ktoré rástli na najvlhších častiach pramenísk a na obnaženom dne jazera, v nezapojených spoločenstvách.

Cytisus scoparius* subsp. *scoparius: RŠ, Panské hory, úsek spevnenej lesnej cesty, pri žlto znač. tur. chod., granodiorit, okraj lesa, ca. 310 m, 7473a, 10. 5. 2024 (not.) – RŠ, modro znač. tur. chod. od Búrkovej studničky po vrchol hrebeňa, les a okraje lesa, ca. 260 – 290 m, 7473a, 10. 5. 2024 (not.) – VZ, bývalý kameňolom a okolie s. od obce, vápenec, 280 – 300 m, 7473b, 17. 1. 2025 (not.) – PH, nad osadou Dolné Zľavy, Tomanová, okraj cesty, biotitická pararula, ca. 440 m, 7374a, 10. 5. 2025 (SAV) – SE, Na háji, jz. svah kóty 445, les v okolí cesty, svorová rula, 390 m, 7274a, 19. 6. 2025 (not.).

Poddruh so subatlantickým rozšírením, ktorý je pravdepodobne na území Slovenska nepôvodný. Vysádzal sa ako potrava pre lesnú zver, upevnenie pôd a pod. (Holub & Bertová 1988). Z Považského Inovca sú známe dva historické záznamy: Domin (1931) uvádza lokality Radošina a Piešťany – Serbalov, a Hruby (1942) uvádza obe lokality uvádzané Dominom, a ešte lokalitu majer Obora pri Závade. Novšie údaje pochádzajú z okolia Zlatníkov – CHA Kulháň (Drzík 2020 iNaturalist), Kulháň (Fric 2025 iNaturalist) a z okolia Čuklasoviec – Chrasť (Hatala 2022 KIMS). Poddruhu som zaznamenal na viacerých lokalitách, kde sa populácie tvorené desiatkami jedincov vyskytovali po okrajoch lesných ciest. Najbohatšia populácia, pozostávajúca približne zo 70 jedincov, sa nachádza v bývalom kameňolome pri obci Vozokany.

***Dactylorhiza majalis*, NT, §**: SE, Horné Belice, lúčne prameniská, svorové ruly, ca. 510 m, 7274a, 14. 6. 2025 (f.).

Na území Slovenska sa druh vyskytuje roztrúsene na celom území, s výnimkou Východoslovenskej nížiny (Vlčko et al. 2003). Z pohoria Považský Inovec sú údaje o jeho výskyte známe iba z najsevernejšej časti Vysokého Inovca, konkrétne z lokalít: Selec – záver Seleckej dol. (Deván 1986 ined.), Selec – pod PR Považský Inovec (Deván 1981 ined.), Trenčianske Jastrabie – Svinničná dol. (Jánsky 2011 KIMS), Mníchova Lehota – Rúbanice (Devánová

2001 KIMS), dol. potoka spod Javorieho (Deván 1981 ined.) a hájovňa Rígel' (Deván 1982 ined., Rajcová 1986 ined.). Druh som našiel na lokalite ležiacej taktiež v severnej časti pohoria, kde rástlo v pramenisku päť kvitnúcich jedincov.

Eleocharis palustris: NL, Dolina, podmáčaná lúka pri konečnej zastávke autobusov, granit až granodiorit, 280 m, 7374c, 31. 5. 2025 (SAV).

Na vhodných stanovištiach sa druh vyskytuje roztrúsene na celom území Slovenska (Dostál & Červenka 1992). Z pohoria Považský Inovec nebol doposiaľ zaznamenaný; Domin (1931) uvádza jeho výskyt iba z okolia ramien rieky Váh. Ja som zaznamenal druh v centrálnej časti Nízkeho Inovca, kde sa v najvlhšej časti lúky vyskytovali desiatky jedincov na ploche 6 m².

Euphorbia salicifolia: JŠ, pod Polachnovou, okraj poľa, vápenec, ca. 220 m, 7473c, 12. 5. 2020 (SAV).

Na Slovensku sa druh vyskytuje predovšetkým v panónskej oblasti, odkiaľ ojedinele zasahuje do predkarpatských pohorí. Územím Považského Inovca prechádza severná hranica jeho rozšírenia (Chrtek et al. 1982). Údaje o výskyte pochádzajú iba z najjužnejšej časti pohoria, konkrétne z lokalít: Hlohovec – Gábor (Feráková 1968), Hlohovec – Stará hora (Košťál 2008 KIMS, Košťál 2011), Jalšové – nad chatou Mier, Ovadová, Prepadlištia (Feráková 1968) a Sokolovce – Námolie (Bača 2009). Druh uvádzam z jednej lokality v okolí Jalšového, kde sa na okraji poľa a priľahlom svahu vyskytovali desiatky jedincov.

Euphorbia virgata: JŠ, Polachnové (kóta 276m), j. svah, komplex lúk a xerothermných svahov s roztrúsenými stromami (dub a borovica), vápenec, 210 – 260 m, 7473c, 11. 6. 2017 (SAV) – SK, Nad starým Váhom, xerothermné porasty v okolí vodojemu nad obcou, vápenec, ca. 235 m, 7473c, 6. 7. 2020 (SAV) – NB, Záhumenice, zarastajúce pasienky a okolie lomu sz. od obce, vápenec, 230 – 260 m, 7473b, 13. 8. 2025 (SAV) – SL, lúky a okraj lesa pod Teplým vrchom, vápenec, ca. 400 m, 7373b, 7. 6. 2024 (SAV) – SL, Martech kopianica, zarastajúce xerothermné biotopy, vápenec, ca. 355 – 385 m, 7373d, 15. 6. 2024 (SAV) – SL, Drieňové, lúka a okraje lesa, vápenec, ca. 420 – 450 m, 7373d, 15. 6. 2024 (SAV) – NL, okolie opusteného lomu j. od roľníckeho družstva, okraje lesa, xerotherm, dolomit, ca. 390 – 440 m, 7373b, 31. 5. 2025 (SAV) – HR, Hrádocká dol., Role pod Brezinou, lúka, okraje lesa, vápenec, ca. 250 – 310 m, 7373b, 11. 5. 2024 (SAV).

Druh je na území Slovenska rozšírený predovšetkým v panónskej oblasti, odkiaľ ojedinele zasahuje aj do karpatskej oblasti (Chrtek et al. 1982). Z Považského Inovca bol jeho výskyt zaznamenaný v okolí Hlohovca – Stará

hora (Košťál 2008 KIMS, Košťál 2011), PR Sedliská (Malovcová 2023 KIMS), z Tematína (Suza s.d. SAV) a z Beckova – PR Beckovské Skalice (Škodová 2014 KIMS a 2021 KIMS, Devánová 2015 KIMS, Slezák 2024 KIMS). Ja som zaznamenal druh na viacerých lokalitách v Inoveckom predhorí, Krahulčích vrchoch a Nízkom Inovci, kde sa ojedinelé jedince vyskytovali na lúkach, xerotermných biotopoch a v lemových spoločenstvách.

Hesperis matronalis* subsp. *candida, LC: NL, Bezovec, les, vápenec, ca. 742 m, 7373b, 7. 6. 2025 (SAV).

Poddruh sa vyskytuje vo väčšine okresov karpatskej flóry, hojne v Malých Karpatoch, Slovenskom raji, Krivánskej Malej Fatre, Veľkej Fatre, Nízkych Tatrách a Belianskych Tatrách, inde je roztrúsene zastúpený až vzácny (Zahradníková et al. 2002). Z Považského Inovca bol jeho výskyt zaznamenaný iba na troch lokalitách: Nová Lehota – Bezovec (J. Michalko & Zahradníková 1959 SAV, Májovský 1970 SLO, Mucina 1974 BRA), Hôrka – Prielačina (J. Michalko 1959 SAV, Futák 1968 SAV) a Kálnica – Babia hora (Holuby 1878 in Dvořák 1968). Taxón som našiel na Bezovci, odkiaľ sú aj historické údaje; vo vrcholovej časti v lese rástlo osem kvitnúcich jedincov.

Hypericum montanum: MV, dol. ľavostranného prítoku potoka Striebornica za bývalým vojenským skladom, granit až granodiorit, 230 – 300 m, 7373c/7473a, 13. 7. 1994 (SAV) – HB, dol. bezmenného potoka vlievajúceho sa do potoka Striebornica pri Fabrike, vápenec, ca. 250 m, 7373c, 1. 7. 2017 (SAV) – NB, Gajda, v. odlesnený svah, pri lesnej ceste, vápenec, 555 m, 7473b, 25. 6. 2025 (SAV).

Na Slovensku sa druh vyskytuje roztrúsene vo väčšine okresov (Zelený et al. 1982). Z južnej časti Považského Inovca uvádza Feráková (1968) jeho výskyt na lokalitách Hlohovec – Soroš, Lipiny; Jalšové – nad chatou Mier, Bukovina, Ovadová, Roháčová, Prepadlištia, a Hruby (1942) z lesa medzi Hlohovcom a Dolným Trhovišťom. Domin (1931) zaznamenal druh na Zlatom vrchu, Sillinger (1930) uvádza lokality z Tematínskych vrchov – Rovence nad Modrovkou, Hrabutný vrch, Lučanská dol. a Tematín. Keller (1864) uvádza druh z Tematína a Inovca. Novšie údaje pochádzajú zo severnej časti pohoria – z okolia Hrádku, Lackova kopanica (Galvánek 2014 KIMS), z okolia obce Zlatníky, lokalita Čepúšky (Balkovič et al. 2010), a z okolia Selca, Čierny vrch (Hatala 2022 KIMS). Ja som zaznamenal druh na troch lokalitách v oblasti Krahulčích vrchov, odkiaľ doteraz nebol uvádzaný. Na lokalitách sa vyskytovali ojedinelé jedince na okrajoch lesov pozdĺž lesných ciest.

Hypericum tetrapterum: MV, jazero Striebornica, v. breh jazera, 190 m, 7373c, 25. 6. 2025 (SAV) – NL, dol. ústiaca do Hrabovej dol., kosená podmá-

čaná lúka v alúviu potoka Bojnianka, vápenec, ca. 320 m, 7373b, 5. 7. 2023 (SAV) – NL, Sedliská, slatinná lúka, vápenec, 415 – 430 m, 7373b, 25. 6. 2025 (SAV) a 7. 8. 2025 (SAV) – NL, Závojevce, pramenisko, vápenec, 420 – 460 m, 7373b, 7. 8. 2025 (SAV).

Druh sa vyskytuje roztrúsene až vzáčne na celom území Slovenska, s výnimkou vyšších polôh (Zelený et al. 1982). V Považskom Inovci je výskyt druhu uvádzaný najmä z Vysokého Inovca, ojedinele z Tematínskych vrchov, jeden údaj z Krahulčích vrchov. Známe lokality zahŕňajú: Bojná – Hradná dol. (Fehér 2014 KIMS), Modrovka (Knapp 1865), Stará Lehota a Nová Lehota (Keller 1866), Hôrka – Hôrčanská dol. (Kubalová 1999 KIMS), Nemečky – Kulháň (Olšavská 2003 KIMS), Panská Javorina – jz. svah (Olšavská 2004 KIMS), Kálnica (Keller 1866), Zlatníky – Horná Eržina (Olšavská 2004 KIMS), Stará hora (Olšavská 2004 KIMS), sútok Novohorského potoka a potoka Livina (Olšavská 2003 KIMS), Selec – j. časť, dol. Seleckého potoka (Olšavská 2003 KIMS), Hranty (Olšavská 2003 KIMS), lúka pod hájovňou Belice (Olšavská 2003 KIMS), Jablunka (Domin 1931), Trenčianske Jastrabie – Dráhy (Perný 1999 KIMS). Ja som druh našiel na lokalite pri Moravanoch nad Váhom, odkiaľ doteraz nebol uvádzaný, a na dvoch lokalitách v okolí Novej Lehoty, potvrdzujúce historický údaj od Kellera. Na lokalitách sa vyskytovali ojedinelé jedince až desiatky jedincov v najvlhkejších častiach lúk a pramenísk.

Jacobaea erratica: RŠ, Malá spúšť, Panské hory, úsek spevnenej lesnej cesty medzi zeleno a žltó znač. tur. chod., okraje lesa, granodiorit, ca. 350 m, 7473a, 31. 8. 1994 (SAV) – MV, spodná časť dol. za bývalým muničným skladom (na starých mapách ako Poláková dol.), okraj bukového lesa, granit/granodiorit, ca. 296 m, 7473a, 28. 7. 2020 (not.).

Druh sa vyskytuje hojne v nížinách panónskej oblasti, roztrúsene v predkarpatskej oblasti a ojedinele v karpatskej oblasti (Hodálová et al. 2023). V Považskom Inovci je jeho výskyt vzácný. Doposiaľ bol zaznamenaný iba na troch lokalitách: Záhrada (Scheffer 1917 SLO), Trenčianske Stankovce – Belice (Hrušovská 1981 SLO) a Selec – Čierny vrch (Schidlay 1928 BRA). Ja som druh našiel na dvoch lokalitách, kde ojedinelé jedince rástli na okraji lesa pozdĺž lesných ciest.

Lappula squarrosa: HR, hrebienok v. od Ihelníka, xerothermný skalnatý biotop, dolomit, 330 m, 7373a, 28. 6. 2025 (SAV) – HR, Borové, xerothermná lúka, dolomit, ca. 320 m, 7373a, 28. 6. 2025 (SAV) – HR, j. svah vrchu Chlm, presvetlený les, okraje lesa, dolomit, 260 – 320 m, 7373a, 28. 6. 2025 (SAV).

Druh je rozšírený najmä v z. časti panónskej oblasti (s výnimkou Záhorskej nížiny), zatiaľ čo v karpatskej časti sa vyskytuje ojedinele až zriedkavo, s vý-

nimkou centrálnych Karpát (Holub & Kmeťová 1993). V Považskom Inovci sa vyskytuje roztrúsene. Údaje sú známe z nasledujúcich lokalít: Hlohovec – Soroš (Feráková 1968), Koplotovce – Plešina (Feráková 1968), Sokolovce (Domin 1931), Moravany nad Váhom – Moravanská dol. (Křístek 1937 PRC), Moravany nad Váhom – sprašové svahy nad obcou (Hruby 1942), Hubina – Kostolec (Kováčová 1986), Hubina – Skalka (Hruby 1942), Modrovka (Hruby 1942), Modrová – Kamienka (Hruby 1942), Závada – nad Záhradou (Záborský 1955 SLO), Závada – Horné lazy (Eliáš ml. 2004 KIMS), Stará Lehota (Domin 1931), Tematín (Keller 1864, Hlavaček 1956 SAV), Modrová – v. od obce (Maglocký 1979), Hrádok – kameňolom v. od obce (Maglocký 1979), Selec – vrch Hradište (Schidlay 1952 BRA, 1957 SAV), Mníchova Lehota (Schidlay 1957 SAV). Druh uvádza Keller (1864) aj z Inovca, avšak vzhľadom na absenciu vhodných biotopov sa pravdepodobne jedná o omyl, na čo už upozornil aj Holuby (1888). Bohaté populácie, tvorené desiatkami jedincov, som zaznamenal na lokalitách v oblasti Tematínskych vrchov, kde jedince rástli na polotienistých až slnečných miestach kamenistých a sutinových svahov.

***Lathyrus nissolia* subsp. *pubescens*, LC, §:** VZ, Kameň, svetlina v lese, vápenec, ca. 415 m, 7473b, 1. 6. 2025 (f.).

Poddruh sa vyskytuje roztrúsene v panónskej oblasti, v karpatskej oblasti rozšírený len v južnejších okresoch (Chrtková & Peniašteková 1988). Poddruh som zaznamenal na uvedenej lokalite, kde sa na lesnej lúčke vyskytovalo približne 20 jedincov. V roku 2025 bol taxón na tejto lokalite zaznamenaný aj Králikom (2025). Miesto môjho nálezu je od jeho pozorovania vzdialené približne 80 m. Králik uvádza prítomnosť približne 30 jedincov na ploche 5 × 5 m, môj nález však naznačuje, že ide o rozsiahlejšiu populáciu.

***Limodorum abortivum*, NT, §:** SL, Križáková, dubový les, vápenec, ca. 360 m, 7373d, 15. 6. 2024 (not.) – SL, vrch nad cintorínom, okraje lesa na báze j. svahu, vápenec, ca. 520 m, 7373d, 15. 6. 2024 (not.) – LK, jz. svah vrchu Bôrovište, borovicový les, dolomit, 305 m, 7373a, 10. 5. 2020, Poloni (f.) – HR, Borové, okraje lesa, dolomit, ca. 320 m, 7373a, 28. 6. 2025 (not.).

Na území Slovenska sa druh vyskytuje roztrúsene v teplejších oblastiach až po Banskú Bystricu (Vlčko et al. 2003). Rozšírenie druhu v južnej časti Považského Inovca bolo spracované v práci Kučera (2021) a pre oblasť Úhradu v práci Kučera (2005). Okrem týchto oblastí sú údaje o výskyte z Tematínskych vrchov: Lúka – pod Bôrovišťom (Bohutínská 2025 iNaturalist), Lúka – v Lúčanskej dol. (Ivitaz 2024 iNaturalist) a Modrová – Kamienka (Mucina 1977). V prehľade lokalít uvádzam dve lokality z okolia Starej Lehoty,

kde sa vyskytujú malé populácie do 10 jedincov na okraji dubového lesa a v presvetlených lesoch. Ďalšie dve lokality sú z Tematínskych vrchov: na prvej lokalite R. Poloni zaznamenal približne 20 jedincov, zatiaľ čo na druhej lokalite som našiel dve rastliny na okraji lesa.

Lunaria annua: ZV, Záhrada, z. okraj obce, vápenec, okraje lesa, 250 m, 7374c, 10. 5. 2025, (SAV).

Uvádžam doplňujúcu lokalitu k rozšíreniu druhu, ktoré bolo spracované v prvej časti príspevku (Kučera 2025). Ide o tretiu známu lokalitu druhu v sledovanej oblasti. Na lokalite sa na svahu popri chodníku vyskytovalo 15 kvitnúcich jedincov, pravdepodobne pochádzajúcich z neďalekej neutržiavanej záhrady.

Mahonia aquifolium: SK, Nad Starým Váhom, okraj lesa, vápenec, 203 m, 7473c, 6. 7. 2020 (not.) – RŠ, Záhorčie, nad bývalým kameňolomom s. od obce, les, vápenec, 240 m, 7473b, 17. 1. 2025 (f.).

Z územia Považského Inovca je známy len jeden údaj o splnení tohto pôvodom severoamerického druhu, a to z jeho najjužnejšej časti: Hlohovec, Soroš (Jarolímek 2024 iNaturalist). Ja som druh zaznamenal na dvoch lokalitách. Na prvej lokalite sa na okraji lesa a v lese vyskytovalo 9 jedincov, na druhej lokalite som v agátovom lese našiel iba jedného jedinca.

Mirabilis jalapa: NB, Záhumenice, okraj poľa za domami, vápenec, 230 m, 7473b, 13. 8. 2025 (SAV).

Ide o okrasný druh pôvodom z Mexika. Údaje o jeho splnení pochádzajú z Podunajskej a Východoslovenskej nížiny (Eliáš jun. 2012) a z Považského podolia (Bagin 2021). Pre územie Považského Inovca nebol doposiaľ publikovaný žiadny záznam o splnení. Na lokalite, ktorú som zaznamenal, rástlo 7 kvitnúcich jedincov, ktoré sa pravdepodobne dostali na miesto vývozom záhradného odpadu.

Neotinea tridentata, NT, §: NB, Záhumenice, zarastajúce pasienky a okolie lomu sz. od obce, vápenec, 230 – 260 m, 7473b, 17. 1. 2025, Kučera & Kolník (f.), a 8. 5. 2025 Kučera (f.) – ZV, osada Záhrady, CHA Záhrady, borievkový svah, dolomit, ca. 270 m, 7374c, 8. 5. 2022, Kučera & Kolník (f.) – ZV, Záhrada, Bočina, vápenec, xerotherm s borievkami, 284 m, 7374c, 10. 5. 2025 (f.) – BE, Beckovská kalvária, xerothermná lúka, vápenec, 220 m, 7273a, 30. 12. 2023, Kučera & Kolník (f.).

Na území Slovenska sa druh vyskytuje roztrúsene, v južnej časti od Devínskej Kobyly po Slovenský kras, na sever po Žilinu a Brezno (Vlčko et al. 2003). Rozšírenie druhu v južnej časti Považského Inovca bolo spracované v práci Kučera (2021) a pre oblasť Úhradu v práci Kučera (2005). Okrem

týchto oblastí sú známe údaje o výskyte z Tematínskych vrchov: Modrová – Moľva (Dúbravková 2014 KIMS) a z okolia Beckova – PR Beckovské Skalice (Kubalová 2000 KIMS, Michalková, Škodová & Mertanová 2006, Jánsky, Hegedúšová & Rajcová 2010, Rajcová & Jánsky 2010, Škodová 2014 KIMS a 2021 KIMS, Rajcová 2019 KIMS, Ruček 2019 KIMS, Devánová 2013 KIMS, 2015 KIMS a 2022 KIMS, Maslo 2016 KIMS a 2024 KIMS, Pádívý 2023 KIMS, Ďurčeková 2024 KIMS, Slezák 2024 KIMS) a Sychrov, s. svah (Maslo 2014 KIMS a 2016 KIMS). Prvá uvedená lokalita potvrdzuje údaj od Králik (2007), ktorý uvádza 100 – 200 jedincov. Po prvej prehliadke lokality s M. Kolníkom sme však zistili, že počet ružíc je výrazne vyšší a približuje sa k počtu 1000 jedincov. Pri opätovnej návšteve som zaznamenal približne 500 kvitnúcich jedincov na celej ploche, z ktorých 28 bolo albinotických, vyskytujúcich sa prevažne v oblasti opusteného lomu. V okolí osady Záhrada sa na oboch lokalitách vyskytoval iba jeden jedinec v xerothermných spoločenstvách medzi borievkami. Pri obci Beckov som doplnil lokalitu, kde výskyt druhu doteraz nebol uvádzaný. Na tejto lokalite sme s M. Kolníkom zaznamenali desiatky ružíc.

***Neotinea ustulata* subsp. *ustulata*, EN, §: ZV, osada Záhrady, CHA Záhrady, xerothermný svah s borievkami, dolomit, ca. 270 m, 7374c, 12. 3. 2022 a 23. 5. 2022, Mikulica (f.), 8. 5. 2023, Kučera & Kolník (f.).**

Nominálny poddruh sa u nás vyskytuje veľmi vzáčne, a to iba na Devínskej Kobyle, v Tribeči a v Slovenskom krase (Vlčko, Dítě & Kolník 2003). V roku 2022 ma Z. Mikulica upozornil na jeho nález v lokalite CHA Záhrady, kde 12. 3. 2022 objavil ružice, o ktorých predpokladal, že patria nominálnemu poddruhu *N. ustulata*. Po opätovnej návšteve tejto lokality 23. 5. 2022 potvrdil svoju determináciu nálezom 7 dokvitajúcich jedincov. Ja som lokalitu navštívil spolu s M. Kolníkom v roku 2023, pričom sme tu zaznamenali 10 kvitnúcich jedincov, vyskytujúcich sa na malej ploche medzi borievkami.

***Nigella arvensis*, NT: NB, Záhumenice, zarastajúce pasienky a okolie lomu sz. od obce, vápenec, 230 – 260 m, 7473b, 13. 8. 2025 (SAV).**

Druh sa na území Slovenska vyskytuje prevažne v panónskej oblasti, zatiaľ čo v predkarpatskej oblasti je výskyt roztrúsenejší a vo zvyšku Karpát sa vyskytuje len ojedinele (Kmeťová 1982b). Z Považského Inovca sú známe nálezy z Inoveckého predhoria a Nízkeho Inovca z nasledujúcich lokalít: Hlohovec – Syslie hory (Bagin 2021), Piešťany – Banka (Domin 1931), Hubina – Kostolec (Kováčová 1986), Lúka – polia pri obci, ako aj Modrovka – polia pri obci (Domin 1931), Podhradie – Topolčiansky hradný vrch, Závada – Peťuška (obe Eliáš ml. 2004 KIMS), Beckov – PR Beckovské Skalice (Holuby 1888,

Rajcová & Jánsky 2010). Ja som tento druh našiel v oblasti Krahulčích vrchov, kde sa na okraji poľa vyskytovali desiatky jedincov.

***Ophrys apifera*, VU, §:** PN, Banka, asi 550 m ssz. od kóty Ahoj, kroviny, vápenec, 268 m, 7473a, 12. 3. 2022 a 12. 6. 2022, Mikulica (f.) – HB, asi 450 m jjz. od vrchu Skalka, okraj krovín, vápenec, 298 m, 7373c, 24. 2. 2022 a 13. 6. 2022, obe Mikulica (f.) – SL, zarastajúci xerotherm a okraj cesty nad v. okrajom obce, vápenec, ca. 415 m, 7373b, 7. 6. 2024 (f.) – SL, kosaná lúka a okraj lesa pri futbalovom ihrisku, vápenec, ca. 340 – 350 m, 7373b, 8. 6. 2024 (f.) – SL, lúka a okraj lesa nad roľníckym družstvom, vápenec, ca. 360 – 370 m, 7373b, 8. 6. 2024 (f.) – SL, okraj lesa pod vrchom nad cintorínom, vápenec, 443 m, 7373d, 15. 6. 2024 (f.) – SL, lúka a okraje lesa pri roľníckom družstve, vápenec, ca. 375 m, 7373b, 15. 6. 2024 (f.) – HV, Hôrčanská dol., lúky a okraje lesov na báze s. svahu vrchu Siroň, vápenec, ca. 250 m, 7273c, 26. 5. 2024 (f.) – KC, Chříby, vápenec, 220 – 240 m, 7273c, 30. 12. 2023, Kučera & Kolník (f.) – SE, Pod Hradištom, lúčne terasy a okraje lesov, vápenec, 400 m, 7274a, 19. 6. 2025 (f.).

Údaje o výskyte druhu na území Považského Inovca pochádzajú z dvoch oblastí. Z Tematínskych vrchov sú známe lokality Lúka – Lúčanská dol. (Šíbl 1989 ined., Kollár 2015 KIMS), z oblasti Úhradu sú to Závada – CHA Záhrady a Závada – CHA Dolné lazy (Košťál 2014 KIMS, Košťál & Vojteková in Košťál 2015). Na prvých dvoch uvedených lokalitách druh zaznamenal Z. Mikulica, pričom pri Banke bolo nájdených 9 kvitnúcich jedincov a pri Hubine 4 kvitnúce jedince. Ja som druh pozoroval v lemových spoločenstvách, kde sa počet kvitnúcich jedincov pohyboval maximálne okolo 10. Výnimkou je lokalita pri Starej Lehote nad roľníckym družstvom, kde som zaznamenal 28 kvitnúcich jedincov, a lokalita nad obcou Kočovce, kde sme spoločne s M. Kolníkom napočítali približne 50 ružíc.

***Orchis ×hybrida* (*O. militaris* × *O. purpurea*):** ZV, osada Záhrada, CHA Záhrady, xerothermný svah s borievkami, dolomit, ca. 270 m, 7374c, 8. 5. 2023, Kučera & Kolník (f.) – ZV, osada Záhrada, Bočina, xerothermné porasty, okraje lesa, dolomit, 280 – 300 m, 7374c, 10. 5. 2025 (f.).

Prehľad o výskyte tohto hybridného taxónu v južnej časti Považského Inovca je spracovaný v príspevku Kučera (2021). Okrem tejto oblasti sú známe záznamy z oblasti Úhradu: Závada – CHA Dolné lazy (Košťál 2020 KIMS) a Úhrad – sv. svah (Košťál 2015 KIMS, Košťál & Vadel 2016). Výskyt hybridného taxónu som zaznamenal tiež v tejto oblasti na dvoch lokalitách v okolí osady Záhrada. Na prvej lokalite sa vyskytovali 3 jedince, zatiaľ čo na druhej lokalite boli desiatky jedincov, ktoré rástli na borievkových stráňach.

Papaver dubium subsp. austromoravicum, NT: NB, Záhumenice, okolie lomu sz. od obce, kamenitý svah, vápenec, 230 – 260 m, 7473b, 8. 5. 2025 (SAV).

Uvádžam doplňujúcu lokalitu k rozšíreniu taxónu, ktoré bolo spracované v prvej časti príspevku (Kučera 2025). Pre územie Považského Inovca ide o najsevernejšie ležiacu lokalitu poddruhu. Vyskytovali sa tu 3 kvitnúce jedince.

Petrorhagia prolifera: KT, nad Dolinami, xerothermné lúky a okraje dubového lesa, vápenec, ca. 300 m, 7572b, 8. 7. 2020 (SAV) – JŠ, Polachnové (kóta 276), j. svah, komplex lúk a xerothermných svahov s roztrúsenými stromami (dub a borovica), vápenec, 210 – 260 m, 7473c, 11. 6. 2017 (SAV) – SK, Nad starým Váhom, xerothermné porasty v okolí vodojemu nad obcou, vápenec, ca. 235 m, 7473c, 6. 7. 2020 (SAV) – SK, Nad starým Váhom, xerothermné porasty na zarastajúcich poličkach, vápenec, ca. 235 m, 7473c, 6. 7. 2020 (SAV) – PN, Ahoj, xerothermný porast, vápenec, ca. 350 m, 7473a, 13. 7. 1994 (SAV) – NB, Záhumenice, zarastajúce pasienky a okolie lomu sz. od obce, vápenec, 230 – 260 m, 7473b, 13. 8. 2025 (SAV) – NL, okolie opusteného lomu j. od roľníckeho družstva, xerotherm, dolomit, ca. 390 – 440 m, 7373b, 31. 5. 2025 (SAV) – HR, j. svah vrchu Chlm, xerothermné lúčky, presvetlený les, vápenec, 260 – 320 m, 7373a, 28. 6. 2025 (SAV).

Na území Slovenska sa druh vyskytuje hojnejšie v panónskej oblasti, odiaľ ojedinele zasahuje do obvodu predkarpatskej flóry. Vzácné sa vyskytuje aj v Spišských kotlinách, Šarišskej vrchovine a Bukovských vrchoch (Štrba 2012). Z monitorovaného územia je druh zaznamenaný z viacerých lokalít južnej časti Inoveckého predhoria a Nízkeho Inovca: Hlohovec – viaceré lokality (Feráková 1968), PR Sedliská (Malovcová 2023 KIMS, 2025 iNaturalist), Horné Trhovište – Horné háje (Válková 2003 KIMS), Koplastovce – Madaláš a Plešina (Feráková 1968), Jalšové – viaceré lokality v okolí (Feráková 1968), Hubina (Knapp 1865, Maglocký 1979), Tematín (Futák 1931 SLO), Nová Lehota – Svíbový vršok (Maglocký 1979), Podhradie – Topoľčiansky hradný vrch (Kmeťová 1969 SAV, Eliáš ml. 2004 KIMS), lokality Úhrad, svah s lyžiarskym vlekom a Závada – CHA Vinište, Vinohrady, Peťuška (všetko Eliáš ml. 2004 KIMS), CHA Záhrada (Eliáš ml. 2004 KIMS, Fehér 2014 KIMS), Bočina (Eliáš ml. 2004 KIMS, Košťál 2014 KIMS) a Beckov – PR Beckovské Skalice (Maglocký 1979). Okrem južnej časti Inoveckého predhoria a Nízkeho Inovca som druh našiel aj v Krahulčích vrchoch. Na uvedených lokalitách sa vyskytujú populácie tvorené desiatkami jedincov na xerothermných a skalnatých biotopoch.

Physocarpus opulifolius: NL, Dolina, pri konečnej zastávke autobusov, lúka a okraj krovin, granit až granodiorit, 280 m, 7373d, 31. 5. 2025 (SAV).

Druh pochádza z východnej časti Severnej Ameriky. Na území Slovenska sa pestuje od roku 1890 v záhradách a parkoch ako okrasný ker (Zahradníková 1992). Ja som na uvedenej lokalite zaznamenal jeden kvitnúci jedinec vysokého vzrastu (približne 2 m), rastúci na brehu potoka asi 80 m od najbližšieho domu v osade.

Polygala multicaulis: HR, Hrádocká dol., Role pod Brezinou, lúka, vápenec, ca. 250 – 310, 7373b, 11. 5. 2024 (SAV) – HV, Hôrčanská dol., lúky a okraje lesov na báze s. svahu vrchu Siroň, vápenec, ca. 230 – 270 m, 7273c, 26. 5. 2024 (SAV) – KA, Dolné Vápenice, lúka, okraje lesov, vápenec a svorové ruly, ca. 400 – 480 m, 7274a, 11. 6. 2025 (SAV) – SE, pod kótou Palúch (kóta 733), komplex lúk, svorová rula, ca. 490 – 630 m, 7274a, 13. 6. 2025 (SAV) – SE, Svinaričky, komplex lúk, svorová rula, ca. 510 – 610 m, 7274a, 13. 6. 2025 (SAV).

Druh sa na území Slovenska vyskytuje v panónskej oblasti výlučne na Záhorskej nížine, zatiaľ čo v karpatskej časti je roztrúsenejší v západnej časti a vzácny vo východnej časti (Hostička & Futák 1982). Pre sledované územie sú známe iba tri historické údaje z jeho najsevernejšej časti: Inovec (Keller 1864, Domin 1920 PRC) a Jablunka (Domin 1931). Druh som zaznamenal okrem Vysokého Inovca aj v južnejšej časti pohoria, v Inoveckom predhorí, kde sa vyskytovali ojedinelé jedince roztrúsené na okrajoch lesov a na lúkach.

Pulsatilla subslavica, NT, §: MV, dol. potoka Striebornica, v okolí bývalých lomov vo svahu oproti Bažanovmu mlynu, vápenec, 200 – 260 m n. m., 7373c, 10. 6. 2017 (SAV) – ZV, Záhrada, Bočina, vápenec, xerothermné porasty, 280 – 300 m, 7373b, 10. 5. 2025 (SAV).

Západokarpatský endemický druh (Futák 1982a) je pre sledované územie známy z Tematínskych vrchov: svahy nad Lúčanskou dol. (Galvánek 2014 KIMS), Ihelník (Futák 1961 SAV, Galvánek 2014 KIMS), Tematín – okolie ruín hradu (Sillinger 1928 PRC, Futák 1961 SAV, Galvánek 2014 KIMS), PR Kňaží vrch (Rusnáková 2001 KIMS a 2002 KIMS; Lustyk 2003 KIMS, Mertanová & Mertan 2004 KIMS, Michalková, Škodová & Mertanová 2006, Lustyk in Mertanová & Smatanová 2006, Galvánek 2014 KIMS), PR Javorníček (Devánová 2015 KIMS, Galvánek 2014 KIMS, Duchoň 2023 KIMS) a Rovence (Galvánek 2014 KIMS). Okrem Tematínskych vrchov je známy aj jeden údaj z oblasti Úhradu: PR Holé brehy (Eliáš ml. 2004 KIMS). Druh uvádzam z dvoch lokalít mimo Tematínskych vrchov. Na prvej lokalite

sa vyskytovali desiatky jedincov na xerothermnej lúčke, zatiaľ čo na druhej lokalite v oblasti Úhradu som našiel 5 kvitnúcich jedincov v rámci komplexu borievkových xerothermných porastov.

Ranunculus illyricus, NT: NB, PP Visiace skaly, vápencové skaly a xerotherm, ca. 550 m, 7473b, 6. 5. 1994 (SAV).

Druh sa na území Slovenska vyskytuje najmä v jeho juhozápadnej časti, pričom Považským Inovcom prechádza severná hranica jeho rozšírenia (Futák 1982b). Údaje o výskyte druhu pochádzajú z okolia Hlohovca: Soroš (Feráková 1966 SLO, Feráková 1968), PR Sedliská (Malovcová 2023 KIMS, Kollár 2023 KIMS, Válková 2002 KIMS, 2003 KIMS, 2006 KIMS), Stará hora (Feráková 1968), Sedlisko (Feráková 1968, Sutorý 1986 BRNM); z Moravian nad Váhom: Striebornica (Vavro 1981 HLO); z Nitrianskej Blatnice: Biela skala (Králik 2006); z Lúky: Osičie a Slopky pod Kňazším vrchom (Polák 2015 KIMS). Na mnou zaznamenananej lokalite ležiacej neďaleko miesta uvádzaného T. Králikom (2006) sa na xerothermnej lúčke vyskytovalo približne 20 jedincov.

Scleranthus polycarpus, NT: NL, Bezovec, jz. svah s lyžiarskym vlekcom, kosené lúky, vápenc, ca. 600 – 742 m, 7373b, 7. 6. 2025 (SAV) – KA, Čákovská, lúka, zlepenec vulkanického pôvodu kyslého charakteru, ca. 400 – 450 m, 7273d, 11. 6. 2025 (SAV).

Druh sa vyskytuje vzáčne až roztrúsené v panónskej oblasti a oblasti karpatských predhorí (Peniašteková 2012). Dospelá bol v sledovanej oblasti zaznamenaný len na jednej lokalite v Hrádockej doline. (J. Michalko 1984 SLO). Ja som druh našiel na dvoch lokalitách, pričom na prvej lokalite sa desiatky jedincov vyskytovali v koľajach poľnej cesty a na druhej lokalite v škárach rozpadávajúcich sa betónových platní.

Sclerochloa dura: NB, Záhumenice, zarastajúce pasienky a okolie lomu sz. od obce, vápenc, 230 – 260 m, 7473b, 8. 5. 2025 (SAV).

Vyskytuje sa v panónskej oblasti, Považím zasahuje po Trenčín (Dostál & Červenka 1992). Pohorím Považský Inovce prebieha severná hranica rozšírenia druhu. Výskyt je uvádzaný z j. časti pohoria: Hlohovec – Gábor a Stará hora (Feráková 1968), Hlohovec – Gábor a Blanáre (Feráková & Ješko 1970), Ratnovce (Domin 1931), Piešťany – Banka (Domin 1931, Hruby 1942), Moravany nad Váhom – Striebornica (Domin 1931, Hruby 1942), Podhradie – Topoľčiansky hradný vrch (Jarolímek 2024 iNaturalist). Na lokalite Záhumenice sa na okraji poľa a v koľajach poľnej cesty vyskytovali desiatky jedincov.

Scrophularia umbrosa subsp. umbrosa, NT: MV, jazero Striebornica, v. breh jazera, ostricové brehové porasty, 190 m, 7373c, 25. 6. 2025 (SAV) –

TE, s. breh vodnej nádrže Tesáre, brehové porasty, 210 m, 7374c, 13. 8. 2025 (SAV) – NL, horáreň Jániš, podmáčaná lúka pri horárni, vápenec, ca. 380 m, 7374a, 5. 7. 2023 (SAV) – NL, Závojevce, pramenisko, vápenec, 425 m, 7373b, 25. 6. 2025 (SAV) – KA, Kálnická dol., Boky, aluviálne biotopy Kálnického potoka, svorová rula, ca. 370 m, 7273d, 11. 6. 2025 (SAV) – SE, pod kótou Palúch (kóta 733), komplex lúk a lúčnych pramenísk, svorová rula, ca. 490 – 630 m, 7274a, 13. 6. 2025 (SAV) – TS, brehy Seleckého potoka v obci, 220 m, 7173d, 19. 6. 2025 (SAV).

Nominálny poddruh sa vyskytuje roztrúsene až hojne v nižších polohách panónskej aj karpatskej oblasti Slovenska (Chrtěk & Skočdopolová 1997). Historické údaje zo sledovaného územia pochádzajú z okolia Piešťan: dol. Strážna a Moravanská dol. (Domin 1931), Modrovky (Knapp 1865), z Hrádockej dol. (Domin 1931), z Panskej Javoriny (Keller 1866) a Jablunky (Domin 1931). Novšie údaje sú známe z Krahulčích vrchov: Bojná – Hradná dol. (Fehér 2014 KIMS a 2021 KIMS), zo severnej časti Inoveckého predhoria: Lúka – v. od obce (Lustyk 2003 KIMS), Hôrka – Hôrčanská dol. (Hegedúšová 2003 KIMS, Hegedúšová et al. in Mertanová & Smatanová 2006) a z Výsokého Inovca: Zlatníky – dol. Novohorského potoka (Hatala 2015 KIMS), Zlatníky – Stará hora (Hatala 2015 KIMS, Lukoťka 2022 KIMS), Kálnica – Krajná dol. a Prostredná dol. (Babicová 2009), Trenčianske Jastrabie – Svinničná dol. (Boublík 2003 KIMS, Boublík in Mertanová & Smatanová 2006). Ja som poddruh zaznamenal na uvedených lokalitách, kde sa na vlhkých lúkach a prameniskách vyskytovali populácie tvorené desiatkami jedincov.

Scutellaria galericulata: TS, s. breh vodnej nádrže, pobrežná vegetácia, 210 m, 7374c, 13. 8. 2025 (SAV) – MV, jazero Striebornica, v. breh jazera, pobrežná vegetácia, 190 m, 7373c, 25. 6. 2025 (SAV) – KA, Malinište, lúčne prameniská, zlepence vulkanického pôvodu kyslého charakteru, ca. 400 – 440 m, 7273d, 11. 6. 2025 (SAV) – KA, Dolné Uhlíšte, lúčne prameniská, svorová rula, ca. 390 – 420 m, 7273d, 11. 6. 2025 (SAV).

Uvádzam doplnujúce lokality k rozšíreniu druhu, ktoré bolo spracované v prvej časti príspevku (Kučera 2025). Na uvedených lokalitách sa vyskytovali ojedinelé jedince, okrem lokality na brehu jazera Striebornica, kde rástli desiatky jedincov v spoločenstve ostríc.

Sherardia arvensis: NL, Dastín, pri prameni kyselky, pasienok, dolomit, ca. 360 m, 7373d, 31. 5. 2025 (SAV).

Druh rastie roztrúsene v karpatskej aj panónskej oblasti (Zahradníková 1985b). Z Považského Inovca sú známe len tri záznamy: Nitrianska Blatnica – pri hájovni Jurko (Mucina 1978a), Piešťany – Banka, Horné klčoviny

(Kosorínová 2023 KIMS) a Jelenie jamy (Knapp 1865). Na uvedenej lokalite som zaznamenal ojedinelé jedince, ktoré rástli v nezapojenej vegetácii na pasienku.

Sisymbrium loeselii: HR, Rankove nivy, ruderálne biotopy, dolomit, 240 – 300 m, 7373a, 28. 6. 2025 (SAV).

Ťažisko rozšírenia druhu je v panónskej oblasti na Devínskej Kobyle, v Podunajskej nížine a v južnej časti Východoslovenskej nížiny. Ojedinele sa vyskytuje v Ipeľsko-rimavskej brázde, Záhorskej nížine a v južných častiach okresov predkarpatskej flóry (Goliašová 2002). Z Považského Inovca sú známe tri záznamy: Piešťany – Banka (Hruby 1942), Hubina – Kostolec (Kováčová & Sabo 1989) a Modrová (Futák 1951 in Goliašová 2002). Na lokalite Rankove nivy som zaznamenal ojedinelé jedince, ktoré rástli na ruderálnych plochách pri budovách osady.

Sonchus palustris, NT: NL, horáreň Jániš, slatinné pramenisko poniže horárne, vápenec, ca. 370 m, 7374a, 10. 9. 2023 (SAV).

Druh sa na území Slovenska vyskytuje roztrúsene v panónskej oblasti a veľmi vzácné v karpatskej oblasti (Dostál & Červenka 1992). Doposiaľ nebol jeho výskyt v Považskom Inovci zaznamenaný. Na uvedenej lokalite bolo v čase nálezu 15 kvitnúcich jedincov, ktoré rástli na okraji krovitej vegetácie pri pramenisku.

Stachys germanica* subsp. *germanica: TE, opustený lom pri vodnej nádrži Tesáre, okraj krovín, dolomit, 230 m, 7374c, 13. 8. 2025 (SAV) – HR, Košariská, okraj lesa, dolomit, 260 m, 7373a, 28. 6. 2025 (SAV).

V panónskej oblasti je poddruh pomerne častý (vzácné v Záhorskej nížine a Košickej kotline), zatiaľ čo v karpatskej oblasti sa vyskytuje vo väčšine okresov predkarpatskej flóry a v obvode centrálnych Karpát len ojedinele (Feráková 1993). Z Považského Inovca sú známe údaje z okolia Hlohovca: Soroš (Feráková 1968), les smerom na Dolné Trhovište (Hruby 1942); z Krahulčích vrchov: Tesáre – pri vodnej nádrži (Eliáš ml. 2004 KIMS); z Tematínskych vrchov: Modrovka (Sillinger 1929 PRC, Sillinger 1930), Lúka (Sillinger 1930, Křísek 1937 PRC, Maglocký 1965 SAV), Modrová – lom za kostolom (Mucina 1981), Kňazí vrch (Hruby 1942), Tematín (Keller 1864), Ihelník (Futák 1961 in Feráková 1993), Hrádok – Chlm, jz. báza svahu (Sedlák 2022 iNaturalist), Hrádok – kameňolom v. od obce (Maglocký 1965 SAV, Maglocký 1979), Hrádocká dol. (Domin 1931); zo skupiny Uhradu: Závada, Horné lazy (Eliáš ml. 2004 KIMS a 2015 KIMS, Duchoň 2023 KIMS, Fehér 2014 KIMS). Taxón som zaznamenal na dvoch lokalitách, pričom prvá lokalita potvrdzuje

údaje Eliáša ml. Na oboch lokalitách sa vyskytovalo do 10 jedincov, ktoré rástli v lemových spoločenstvách.

Stachys palustris: NL, Sedliská, pramenisko, vápenec, 415 – 430 m, 7373b, 7. 8. 2025 (SAV).

Uvádžam doplňujúcu lokalitu k rozšíreniu druhu, ktoré bolo spracované v prvej časti príspevku (Kučera 2025). Na uvedenej lokalite sa vyskytovalo približne 10 jedincov, ktoré rástli ojedinele na väčšej ploche prameniska.

Tephroseris crispa: NL, horáreň Jániš, svetlý jelšový les, vápenec, ca. 381 m, 7374a, 8. 5. 2023 (SAV).

Druh sa na území Slovenska vyskytuje roztrúsene až hojne v karpatskej oblasti, zatiaľ čo v teplejších pahorkatinách južného Slovenska rastie len ojedinele (Kochjarová et al. 2023). Z Považského Inovca je známy z piatich lokalít: Bielený vrch a Marhát (Hruby 1942) a Inovec (Holuby 1888, Kudla 1966 TR). Novšie údaje uvádza Válková (2010 KIMS) z lokality Výtoky pri Moravanoch nad Váhom a Králik (2014) z lokality Dubodiel, jz. od obce, záver dol. potoka Mankovec (Brdárka) pod vrchom Horný lom. V čase nálezu sa na lokalite Jániš vyskytovali desiatky kvitnúcich rastlín v redšom, miestami zaplavenom jelšovom lese.

Thalictrum minus* subsp. *minus: KT, svah nad Hlbokou dol., okraj dubového lesa a xerothermné porasty pri opustenom lome, ca. 310 m, 7572b, 8. 7. 2020 (SAV) – NB, Záhumenice, okolie lomu sz. od obce, okraj krovín, vápenec, 230 – 260 m, 7473b, 13. 8. 2025 (SAV).

Taxón rastie roztrúsene až hojne po celom území (Osvačilová & Futák 1982). Údaje o jeho výskyte zo sledovaného územia pochádzajú z južnej časti Inoveckého predhoria: Hlohovec – Sedlisko, Koplotovec – Madaláš a lom medzi Koplotovcami a Jalšovým, Jalšové – nad chatou Mier, Bukovina – dubina pod kótou 275,2 (všetko Feráková 1968), a z Tematínskych vrchov: Tematín (Holuby 1900, Sillinger 1930). Ja som nominálny poddruh zaznamenal na dvoch lokalitách v Inoveckom predhorí a Krahulčích vrchoch, kde sa na okrajoch dubových lesov vyskytovali populácie tvorené desiatkami jedincov.

Thalictrum minus* subsp. *majus: NB, lúka pod PP Visiace skaly, okraj dubového lesa, vápenec, ca. 480 m, 7473b, 25. 6. 2025 (SAV) – MV, Krahulčie vrchy, Sokolie skaly, skaly, vápenec, 480 – 500 m, 7473b, 27. 7. 2020 (SAV) – SL, Kňaží vrch, okraj lesa, dolomit, 550 m, 7373b, 14. 5. 2001 (SAV) – NL, Úhrad, PR Holé brehy, okraj lesa, dolomit, 500 m, 7374c, 3. 6. 2000 (SAV) – PH, Úhrad, xerothermné svahy a lúky na sv. svahu, okraj lesa, vápenec, 450 – 550 m, 7374a, 9. 6. 2000 (not.).

Západokarpatský subendemit, ktorého severná hranica rozšírenia prechádza územím Slovenska (Osvažilová & Futák 1982). Údaje o výskyte druhu v Považskom Inovci pochádzajú z Tematínskych vrchov: Modrovka – svahy nad obcou (Baksay 1956 BP), Lúka – svahy nad obcou (Michalko 1956 SAV), Lúka – Bôrovište (Maglocký 1979), NPR Tematínska lesostep (Mucina 1978b), Tematín (Holuby 1890 BRA, Silinger 1929 PRC, Hlavaček 1956 SAV, Baksay 1956 BP, Maglocký 1979), Ihelník a Hrádok – Sokolí kameň (Maglocký 1979), Javorníček (Mucina 1979). Mimo tejto oblasti je známy len jeden údaj z Kostolca pri Hubine (Kováčová 1986). Tento poddruh som zaznamenal okrem Tematínskych vrchov (Kňazí vrch), kde sa vyskytovali ojedinelé jedince aj v oblasti Úhradu a Krahulčích vrchov. Populácie v Krahulčích vrchoch tvorili desiatky jedincov rastúcich na vápencových skalách a okrajoch dubových lesov, zatiaľ čo na lokalitách v oblasti Úhradu sa vyskytovali ojedinelé jedince v lemových spoločenstvách.

Valeriana dioica, NT: SE, Horné Belice, lúčne prameniská, svorové ruly, ca. 470 – 530 m, 7274a, 14. 6. 2025 (SAV) – SE, Tarčetoj jarok, lúčne pramenisko, ca. 490 m, 7274a, 14. 6. 2025 (SAV).

Uvádžam doplnujúce lokality k rozšíreniu druhu, ktoré bolo spracované v prvej časti príspevku (Kučera 2025). Na uvedených dvoch lokalitách vo Vysokom Inovci sa v najvlhších častiach biotopu vyskytovali desiatky jedincov.

Valerianella carinata: NB, Záhumenice, okolie lomu sz. od obce, vápenec, 230 – 260 m, 7473b, 8. 5. 2025 (SAV).

Druh sa v panónskej oblasti vyskytuje roztrúsene, v karpatskej oblasti je vzácny (Bertová 1985). Pre flóru Považského Inovca doteraz nebol zaznamenaný. Na lokalite sa vyskytovali desiatky jedincov, rastúce roztrúsene na okraji poľa a na príľahlom xerotermmom svahu.

Valerianella dentata subsp. eriosperma, NT: NL, Dingova kopanica, lúka a okraje lesa, kremité škvrnité vápence, ca. 500 – 560 m, 7373b, 7. 6. 2025 (SAV) – NL, Bezovec, jz. svah s lyžiarskym vlekcom, kosené lúky, vápenec, ca. 600 – 742 m, 7373b, 7. 6. 2025 (SAV).

Poddruh sa vyskytuje najmä v obvode panónskej flóry, v karpatskej oblasti zriedkavejšie (Bertová 1985). Z Považského Inovca sú známe iba dva údaje o jeho výskyte: Tematín (Sillinger 1929 PR) a Záhrady – Bočina (Fehér 2014 KIMS, Figura 2015 KIMS). Ja som ho zaznamenal aj v strednej časti pohoria v okolí obce Nová Lehota, kde sa na lúkach v nezapojených miestach vyskytovali desiatky jedincov.

Vicia pannonica* subsp. *pannonica: NB, Záhumenice, zarastajúce pasienky a okolie lomu sz. od obce, vápenec, 230 – 260 m, 7473b, 8. 5. 2025 (SAV).

Nominálny poddruh sa v panónskej oblasti vyskytuje roztrúsene až hojne, v karpatskej oblasti je roztrúsenejší v južnejších častiach a vzácny v severnejších častiach (Chrtková & Jasičová 1988b). Z Považského Inovca sú známe údaje len z okolia Hlohovca – Soroš (Vozárová 1979) a z Podhradia: Topoľčiansky hradný vrch (Eliáš ml. 2004 KIMS, Jarolímek 2024 iNaturalist, Tomášiková 2025 iNaturalist) a Úhrad, svah s lyžiarskym vlekom (Eliáš ml. 2004 KIMS). Na mnou uvedenej lokalite sa na xerothermných svahoch vyskytovala bohatá populácia, tvorená stovkami jedincov.

Vicia pannonica* subsp. *striata, NT: NB, Záhumenice, zarastajúce pasienky a okolie lomu sz. od obce, vápenec, 230 – 260 m, 7473b, 8. 5. 2025 (SAV).

V panónskej oblasti sa poddruh vyskytuje roztrúsene, v karpatskej oblasti len v južnejších častiach pohorí (Chrtková & Jasičová 1988b). Z Považského Inovca je známy jediný údaj: Hubina – Skalka (Figura 2015 KIMS). Na lokalite Záhumenice rástli na xerothermnom svahu desiatky až stovky jedincov.

Xeranthemum annuum, NT: JŠ, Polachnové, xerotherm, vápenec, 220 – 260 m, 7473c, 15. 9. 2021 (not.).

Druh sa vyskytuje roztrúsene na území Slovenska v panónskej oblasti (okrem Záhorskej nížiny) a v priľahlých častiach Karpát (Dostál & Červenka 1992). Územím pohoria Považský Inovec prechádza severná hranica jeho rozšírenia. Údaje o výskyte pochádzajú z j. časti pohoria: Hlohovec – PR Sedliská (Keller 1866, Košťál 2010 KIMS, Kollár 2014 KIMS, Malovcová 2023 KIMS, Malovcová 2024 iNaturalist), Hlohovec – Stará hora (Košťál 2011), Koplotovce (Keller 1866) a Piešťany (Keller 1865, Domin 1931, Hruby 1942, Sabo & Naď 1986, Kováčová & Sabo 1989). Na mnou uvedenej lokalite som zaznamenal stovky jedincov rastúce roztrúsene v xerothermných biotopoch.

Záver

Z celkového prehľadu 53 taxónov zaznamenaných na území Považského Inovca považujem za najzaujímavejšie nálezy autochtónnych taxónov našej flóry, ktoré pre tento fytogeografický okres uvádzam po prvýkrát: *Allium carinatum*, *Eleocharis palustris*, *Neottinea ustulata* subsp. *ustulata*, *Sonchus palustris* a *Valerianella carinata*, ako aj archeofyta *Anthemis ruthenica*. Nález taxónu *Neottinea ustulata* subsp. *ustulata* Z. Mikulicu predstavuje štvrtú známu oblasť výskytu na území Slovenska.

Z druhov zaradených v Červenom zozname flóry Slovenska je v tomto príspevku pre sledovanú oblasť potvrdený výskyt nasledujúcich taxónov: z ka-

tegórie ohrozený taxón: *Neottinea ustulata* subsp. *ustulata*; z kategórie zraniteľný taxón: *Ophrys apifera*; z kategórie takmer ohrozený taxón: *Adonis vernalis*, *Allium carinatum*, *Dactylorhiza majalis*, *Centaureum pulchellum*, *Limodorum abortivum*, *Neottinea tridentata*, *Nigella arvensis*, *Ranunculus illyricus*, *Pulsatilla subslavica*, *Scleranthus polycarpus*, *Scrophularia umbrosa* subsp. *umbrosa*, *Sonchus palustris*, *Valerianella dentata* subsp. *eriosperma*, *Xeranthemum annuum* a z kategórie menej dotknutý taxón: *Adonis aestivalis*, *Bupleurum affine*, *Hesperis matronalis* subsp. *candida*, *Lathyrus nissolia* subsp. *pubescens*.

V prehľade ďalej uvádzam druhy, ktoré v pohorí Považský Inovec dosahujú hranicu svojho areálu: *Achillea setacea*, *Cruciata pedemontana*, *Euphorbia salicifolia*, *Petrorhagia prolifera*, *Ranunculus illyricus* a *Xeranthemum annuum*. Medzi uvedenými taxónmi sú aj druhy so vzácnym výskytom v danej oblasti, napr. *Anthemis arvensis* subsp. *arvensis*, *Cyperus fuscus*, *Jacobaea erratica*, *Orchis ×hybrida*, *Polygala multicaulis*, *Sherardia arvensis*, *Sisymbrium loeselii*, *Tephrosia crispa*, *Vicia pannonica* subsp. *pannonica* a subsp. *striata*. Uvádzam tiež informácie o výskyte niektorých bežnejších druhov v častiach pohoria, z ktorých doposiaľ nebol ich výskyt dokumentovaný, napr. *Aconitum lycoctonum*, *Coronilla coronata*, *Crepis paludosa*, *Euphorbia virgata*, *Hypericum montanum*, *H. tetrapterum*, *Lappula squarrosa*, *Stachys germanica* subsp. *germanica*, *Thalictrum minus* subsp. *minus* a subsp. *majus*.

Zaujímavé sú aj floristické nálezy neofytov: *Cyclamen purpurascens* subsp. *purpurascens*, *Cytisus scoparius* a *Mahonia aquifolium*. Z tejto skupiny uvádzam aj nové druhy pre sledovanú oblasť: *Berberis thunbergii*, *Cardamine occulta*, *Mirabilis jalapa* a *Physocarpus opulifolius*.

Z lokalít, ktoré v prehľadoch uvádzam, je najzaujímavejšia lokalita Záhumenice, ležiaca severne od Nitrianskej Blatnice. Predstavuje južne orientovaný vápencovo sprašový svah s roztrúsenými dubmi, s porastami krovín a travinno-bylinou vegetáciou. V minulosti slúžila ako pasienok a na ťažbu vápenca (malé povrchové jamy a opustený väčší kameňolom v z. časti). Vyskytujú sa tu okrem veľkej populácie druhu *Neottinea tridentata* aj viaceré iné vzácnejšie a ohrozené druhy, napr. *Bupleurum affine*, *Cruciata pedemontana*, *Campanula bononiensis*, *Orchis purpurea*, *Papaver dubium* subsp. *austromoravicum*, *Stipa capillata*, *Vicia pannonica* subsp. *striata*. Na bázu svahu sa napájajú malé polička, kde na ich okrajoch a úhoroch našli útočisko viaceré zaujímavé druhy, napr. *Adonis aestivalis*, *Anthemis arvensis* subsp. *arvensis*, *Centaureum pulchellum*, *Nigella arvensis*, *Sclerochloa dura*, *Valerianella carinata*.

Podakovanie

Za konzultácie a determináciu problematických taxónov ďakujem E. Michalkovej, I. Hodálovej, D. R. Letzovi, P. Mered'ovi ml. a M. Šlenkerovi.

Literatúra

- Babicová, D. 2009. Prípotočné lužné lesy v okolí obce Kálnica v Považskom Inovci. Bull. Slov. Bot. Spoločn. 31: 95–104.
- Bača, F. 2009. Vzácná flóra okolo nás: Sokolovce, Námolie. <https://www.piestanskydennik.sk/2009/05/05/vzacna-flora-okolo-nas-sokolovce-namolie/>, cit. 28. 2. 2025.
- Bagin, P. 2021. (Reports). In Eliáš, P. ml. (ed.). Zaujímavější floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn. 43: 107–134.
- Balkovič, J., Kollár, J., Čemanová, G. & Šimonovič, V. 2010. Indicating soil acidity using vegetation relevés in spatially limited areas – case study from the Považský Inovec, Slovakia. Folia Geobot. 45: 253–277.
- Bertová, L. 1984. *Centaurium* Hill. In Bertová, L. (ed.), Flóra Slovenska IV/1. Veda, Bratislava, p. 87–95.
- Bertová, L. 1985. *Valerianella* Miller. In Bertová, L. (ed.), Flóra Slovenska IV/2. Veda, Bratislava, p. 101–113.
- Danihelka, J. & Letz, D. R. 2023. *Achillea* L. In Goliašová, K., Hodálová, I. & Mered'a, P. (eds.), Flóra Slovenska VI/2, 1 časť. Veda, Bratislava, p. 577–641.
- Deván, P. 1984. Ochrana biocenóz suchých pasienkov v navrhovanej ŠPR Beckovské Skalice. Pamiatky Prír. 13 (2): 40–41.
- Domin, K. 1931. Piešťanská květena. Knihovna sboru pro výzkum Slovenska a Podkarpatské Rusi při Slovanském ústavu v Praze, číslo 3. Orbis, Praha. 270 pp.
- Dostál, J. & Červenka, M. 1992. Veľký kľúč na určovanie vyšších rastlín II. Slovenské pedagogické nakladateľstvo, Bratislava, 779 pp.
- Dvořák, F. 1968. Rod *Hesperis* v Československu. Biol. Pr. SAV, Bratislava, 14/3: 1–54.
- Dúbravková, D., Hegedúšová, K., Janišová, M. & Škodová, I. 2010. New vegetation data of dry grasslands in the Western Carpathians and the northern Pannonian Basin. Tuexenia 30: 357–374.
- Eliáš, P. ml. 2012. *Mirabilis* L. In Goliašová, K. & Michalková, E. (eds.), Flóra Slovenska VI/3. Veda, Bratislava, p. 43–44.
- Eliáš, P. ml., Dítě, D., Kliment, J., Hrivnák, R. & Feráková, V. 2015. Red list of ferns and flowering plants of Slovakia, 5th edition (October 2014). Biologia 70(2): 218–228.
- Feráková, V. 1968. Bemerkungen zur Flora der Umgebung der Stadt Hlohovec in der Slowakei. Acta Fac. Rerum Nat. Univ. Comen., Bot. 14: 229–277.
- Feráková, V. 1972. Bemerkungen zur Flora der Umgebung der Stadt Hlohovec in der Slowakei III. Acta Fac. Rerum Nat. Univ. Comen., Bot. 22: 149–158.
- Feráková, V. 1993. *Stachys* L. In Bertová, L. & Goliašová, K. (eds.), Flóra Slovenska V/1. Veda, Bratislava, p. 271–290.
- Feráková, V. & Ješko, C. 1970. Bemerkungen zur Flora der Umgebung der Stadt Hlohovec in der Slowakei II. Acta Fac. Rerum Nat. Univ. Comen., Bot. 16: 43–72.
- Futák, J. 1947. Xerothermná vegetácia skupiny Kňazného stola. Spolok Sv. Vojtecha, Trnava.
- Futák, J. 1982a. *Pulsatilla* Mill. In Futák, J. & Bertová, L. (eds.), Flóra Slovenska III. Veda, Bratislava, p. 110–138.

- Futák, J. 1982b. *Ranunculus* L. In Futák, J. & Bertová, L. (eds.), Flóra Slovenska III. Veda, Bratislava, p. 144–197.
- Futák, J. 1982c. *Adonis* L. In Futák, J. & Bertová, L. (eds.), Flóra Slovenska III. Veda, Bratislava, p. 252–260.
- Goliašová, K. 2002. *Sisymbrium* L. In Goliašová, K. & Šípošová, H. (eds.), Flóra Slovenska V/4. Veda, Bratislava, p. 122–154.
- Hargašová, M. 1966. Cyklámen európsky (*Cyclamen europaeum*) na Považí. Ochrana Prír. a Pam. 6(12): 11.
- Hodálová, I., Grulich, V. & Mered'a, P. ml. 2023. *Jacobaea* Mill. In Goliašová, K., Hodálová, I. & Mered'a, P. (eds.), Flóra Slovenska VI/2, 1 časť. Veda, Bratislava, p. 188–238.
- Holub, J. & Bertová, L. 1988. *Sarothamnus* Wimmer. In Bertová, L. (ed.), Flóra Slovenska IV/4. Veda, Bratislava, p. 25–28.
- Holub, J. & Kmeťová, E. 1993. *Lappula* Gilib. In Bertová, L. & Goliašová, K. (eds.), Flóra Slovenska V/1. Veda, Bratislava, p. 151–158.
- Holuby, J. L. 1888. Flora des Trencsiner Comitatus. Trencsin, 151 pp.
- Holuby, J. L. 1900. Zur Flora des Neutraer Comitatus, nebst diversen Notizen. Jahrb. Naturwis. Ver. Trencsin. Comit. 21–22: 43–94.
- Hostička M. & Futák, J. 1982. *Polygala* L. In Futák, J. & Bertová, L. (eds.), Flóra Slovenska III. Veda, Bratislava, p. 547–566.
- Hrouda L. & Šourková M. 1977. *Cyclamen purpurascens* Mill. v Temätínských kopcích. Zprávy Čs Bot. Společ. 3: 159–160.
- Hruby, J. 1942. Das Inovecgebirge bei Topolčany in der Slowakei. Verh. Naturf. Vereins Brünn 73: 52–151.
- Chrtek, J., Křísa, B. & Bertová, L. 1982. *Tithymalus* P. Gaertn. In Futák, J. & Bertová, L. (eds.), Flóra Slovenska III. Veda, Bratislava, p. 414–461.
- Chrtek, J. & Skočdopolová, B. 1997. *Scrophularia* L. In Goliašová (ed.), Flóra Slovenska V/2. Veda, Bratislava, p. 79–94.
- Chrtková A. & Jasičová, M. 1988a. *Coronilla* L. In Bertová, L. (ed.), Flóra Slovenska IV/4. Veda, Bratislava, p. 358–367.
- Chrtková A. & Jasičová, M. 1988b. *Vicia* L. In Bertová, L. (ed.), Flóra Slovenska IV/4. Veda, Bratislava, p. 151–199.
- Chrtková, A. & Peniašteková, M. 1988. *Lathyrus* L. In Bertová, L. (ed.), Flóra Slovenska IV/4. Veda, Bratislava, p. 201–238.
- Jánsky, P., Hegedúšová, K. & Rajcová, K. 2010. Príspevok k poznaniu prírodnej rezervácie Beckovské Skalice. In Májsky, J. & Rajcová, K. (eds). Beckovské Skalice. Zborník inventarizačných výskumov prírodnej rezervácie Beckovské Skalice. Pre prírodu, Trenčín. p. 18–22.
- Keller, E. 1864. Beiträge zur Flora des Neutraer Comitatus. Oesterr. Bot. Z. 14: 283–286.
- Keller, E. 1865. Beiträge zur Flora des Neutraer Comitatus. Oesterr. Bot. Z. 15: 48–53.
- Keller, E. 1866. Vág-Újhely viránya. Math. Term.-tud. Közl. 4: 191–225.
- Kliment, J., Hrabovský, M., Letz, D. R., Eliáš, P. ml., Kučera, J., Mártonfi, P., Guričanová, D., Vančová, I., Feráková, V., Goliašová, K., Hodálová, I., Kochjarová, J., Marhold, K. & Turisová, I. 2024+: Databáza slovenského botanického menoslovia – cievnaté rastliny. <https://slovak-plantnames.sav.sk> (cit. 17. 4. 2026).
- Kmeťová, E. 1982a. *Aconitum* L. In Futák, J. & Bertová, L. (eds.), Flóra Slovenska III. Veda, Bratislava, p. 76–97.

- Kmeťová, E. 1982b. *Nigella* L. In Futák, J. & Bertová, L. (eds.), Flóra Slovenska III. Veda, Bratislava, p. 49–52.
- Knapp, J. A. 1865. Prodrromus florum Comitatus Nitriensis sistens plantas phanerogamicas et cryptogamicas vasculares in Comitatu Nitrensi hucusque observatas. Verh. Zool.–Bot. Ges. Wien 25: 89–174.
- Kochjarová, J., Skokanová, K. & Šingliarová, B. 2023. *Tephroseris* (Rchb.) Rchb. In Goliašová, K., Hodálová, I. & Mered'á, P. (eds.), Flóra Slovenska VI/2, 1 časť. Veda, Bratislava, p. 96–124.
- Košťál, J. 2011. Stará hora pri Hlohovci – zaujímavá lokalita xerothermnej flóry. Bull. Slov. Bot. Spoločn. 33: 153–159.
- Košťál, J. 2015. (Reports). In Eliáš, P. ml. (ed.). Zaujímavejšie floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn. 37: 134–141.
- Košťál, J. & Vadel, Ľ. 2016. (Reports). In Eliáš, P. ml. (ed.). Zaujímavejšie floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn. 38: 85–93.
- Kováčová, V. 1986. Príspevok k poznaniu flóry Kostolca. Balneol. Sprav. 25: 29–37.
- Kováčová, V. & Sabo, P. 1989. Orchidey vybraných lokalít blízkeho okolia Piešťan. Balneol. Sprav. 28: 113–123.
- Králik, T. 2006. (Reports). In Dítě, D. (ed.). Zaujímavejšie floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn. 28: 272–284.
- Králik, T. 2007. (Reports). In Dítě, D. (ed.). Zaujímavejšie floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn. 29: 181–188.
- Králik, T. 2008. (Reports). In Dítě, D. (ed.). Zaujímavejšie floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn. 30: 117–124.
- Králik, T. 2014. (Reports). In Eliáš P. ml. (ed.). Zaujímavejšie floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn. 36: 244–263.
- Králik, T. 2016. (Reports). In Eliáš P. ml. (ed.). Zaujímavejšie floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn. 38: 290–306.
- Králik, T. 2025. (Reports). In Eliáš P. ml. (ed.). Zaujímavejšie floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn. 47: 262–285.
- Králiková, A. & Králik, T. 2012. (Reports). In Eliáš P. ml. (ed.). Zaujímavejšie floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn. 34: 213–223.
- Kučera, J. 2005. Vstavačovité (Orchidaceae) v oblasti Úhradu (Považský Inovec). Bull. Slov. Bot. Spoločn. 27: 101–107.
- Kučera, J. 2021. Rozšírenie vstavačovitých (Orchidaceae) v južnej časti Považského Inovca (západné Slovensko). Bull. Slov. Bot. Spoločn. 43: 197–231.
- Kučera, J. 2025. Floristické nálezy cievnatých rastlín z okresu Považský Inovec (Západné Karpaty) – časť 1. Bull. Slov. Bot. Spoločn. 47: 51–76.
- Kučera, J. & Slovák, M. 2016. *Cyclamen* L. In Goliašová, K. & Michalková, E. (eds.), Flóra Slovenska VI/3. Veda, Bratislava, p. 669–678.
- Lehotská, D. 1968. Hlohovec a jeho okolie. Obzor, Bratislava, 264 pp.
- Letz, R. D., Kempa, M., Kliment, J. & Marhold, K. 2025. SloPlantList – databáza mien cievnatých rastlín Slovenska. <https://sloplantlist.sav.sk/>, cit. 10. 12. 2025
- Maglocký, Š. 1979. Xerothermná vegetácia v Považskom Inovci. Biol. Pr., Bratislava 25: 1–129.
- Malovcová, M. 2014. (Reports). In Eliáš, P. ml. (ed.). Zaujímavejšie floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn. 36: 244–263.

- Malovcová – Staníková, M. 2018. (Report 8). In Dudáš M. (ed.). New floristic records from Central Europe 2. *Thaiszia – J. Bot.*, Košice 28 (2): 151–154.
- Malovcová – Staníková, M. 2023. (Reports). In Eliáš, P. ml. (ed.). Zaujímavější floristické nálezy. *Bull. Slov. Bot. Spoločn.* 45: 73–86.
- Mertanová, S. & Smatanová, J. (eds) 2006. Floristický kurz Pruské 2003. Zborník výsledkov 45. floristického kurzu SBS a ČBS Pruské, 29.6-5.7.2003. *Bull. Slov. Bot. Spoločn.* 28, Suppl. 1 (12): 1–117.
- Michalková, E. 2023. *Anthemis* L. In Goliašová, K., Hodálová, I. & Mereďa, P. (eds.), *Flóra Slovenska VI/2*, 1 časť. Veda, Bratislava, p. 656–665.
- Michalková, D., Škodová, I. & Mertanová, S. 2006. Príspevok k fytoecológii xerotermy rastlinných spoločenstiev v Považskom Inovci. In Rajcová, K. (ed.). Najvzácnejšie prírodné hodnoty Tematínskych vrchov. Zborník výsledkov inventarizačného výskumu územia európskeho významu Tematínske vrchy. KOZA, Trenčín a Pre prírodu, Trenčín. p. 35–44.
- Mucina, L. 1977. *Limodorum abortivum* (L.) Sw. v Považskom Inovci. *Zprávy Českoslov. Bot. Společn.* 12: 45–46.
- Mucina, L. 1978a. Príspevok ku flóre Považského Inovca. *Zprávy Českoslov. Bot. Společn.* 13: 59–60.
- Mucina, L. 1978b. Štátna prírodná rezervácia Tematínske kopce. *Památky Přír.* 1: 55–56.
- Mucina, L. 1979. Floristická a fytoecologická charakteristika lokality Javorníček v Považskom Inovci. *Českoslov. Ochr. Přír.* 19: 155–167.
- Mucina, L. 1981. Die Ruderalvegetation des nördlichen Teils der Donau-Tiefebene. 2. Gesellschaften des *Dauco-Melilotion*-Verbandes auf ruderalen Standorten. *Folia Geobot. Phytotax.* 16: 347–389.
- Niklfeld, H. 1971. Bericht über die Kartierung der Flora Mitteleuropas. *Taxon* 20: 545–571.
- Osvačilová, V. & Futák, J. 1982. *Thalictrum* L. In Futák, J. & Bertová, L. (eds.), *Flóra Slovenska III*. Veda, Bratislava, p. 219–251.
- Pax, F. 1908. Grundzüge der Pflanzenverbreitung in den Karpathen. II Band. Wilhelm Engelmann, Leipzig, 322 pp.
- Peniašteková, M. 2012. *Scleranthus* L. In Goliašová, K. & Michalková, E. (eds.), *Flóra Slovenska VI/3*. Veda, Bratislava, p. 121–140.
- Rajcová, K. & Jánsky, P. 2010. Vzácne a ohrozené druhy vyšších rastlín prírodnej rezervácie Beckovské Skalice. In Májsky, J. & Rajcová, K. (eds). Beckovské Skalice. Zborník inventarizačných výskumov prírodnej rezervácie Beckovské Skalice. Pre prírodu, Trenčín. p. 23–28.
- Sabo, P. & Naď, J. 1986. Príspevok ZO SZOPK Piešťany k ochrane prírody regiónu. *Balneol. Sprav.* 25: 98–111.
- Sillinger, P. 1930. Príspevek ke kvetene západného Slovenska. *Věda Přír.* 11/5–7: 162–166.
- Šlenker, M., Zozomová – Lihová, J. & Marhold, K. 2019. *Cardamine occulta* – nenápadný neofyt Slovenska. *Bull. Slov. Bot. Spoločn.* 41: 13–23.
- Šourková, M. & Bertová, L. 1984. *Buplerurum* L. In Bertová, L. (ed.), *Flóra Slovenska IV/1*. Veda, Bratislava, p. 284–309.
- Štrba, P. 2012. *Petrorrhagia* (Ser.) Link. In Goliašová, K. & Michalková, E. (eds.), *Flóra Slovenska VI/3*. Veda, Bratislava, p. 580–589.
- Vlčko, J., Dítě, D. & Kolník, M. 2003. Vstavačovité Slovenska. ZO SZOPK, Zvolen, 120 pp.
- Vozárová, M. 1979. Vegetačné pomery lokalít Sedlisko – poniklecová lúčka a Soroš II. *Západné Slovensko* 6: 47–91.

- Vozárová, M. & Sutorý, K. 2001. Index herbariorum Reipublicae bohemiae et Reipublicae slovacae. Zprávy Čes. Bot. Společn., Příloha 2001/1 a Bull. Slov. Bot. Spoločn., Suppl. 7. Praha, Bratislava, 95 pp.
- Zahradníková, K. 1985a. *Cruciata* Miller. In Bertová, L. (ed.), Flóra Slovenska IV/2. Veda, Bratislava, p. 62–68.
- Zahradníková, K. 1985b. *Sherardia* L. In Bertová, L. (ed.), Flóra Slovenska IV/2. Veda, Bratislava, p. 8–11.
- Zahradníková, K. 1992. *Physocarpus* Maxim. In Bertová, L. (ed.), Flóra Slovenska IV/3. Veda, Bratislava, p. 17.
- Zahradníková, K., Peniašteková, M. & Ťavoda, O. 2002. *Hesperis* L. In Goliašová, K. & Šípošová, H. (eds.), Flóra Slovenska V/4. Veda, Bratislava, p. 230–251.
- Zelený, V., Jasičová, M. & Zahradníková, K. 1982. *Hypericum* L. In Futák, J. & Bertová, L. (eds.), Flóra Slovenska III. Veda, Bratislava, p. 293–313.
- Zlinská, J. 1989: *Filipendulo ulmariae-Menthetum longifoliae* eine neue Assoziation für die West Karpaten. Biologia, Bratislava, 44: 837–847.

Došlo 12. 1. 2026

Prijaté 17. 4. 2026